

Nr 189.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 8 april 1953.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 27 mars 1953 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 1 april 1953 undertecknat avtal mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels ock i övrigt bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen denna dag hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Convention

entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune.

Sa Majesté le Roi des Belges et Sa Majesté le Roi de Suède, animés du désir d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:
Comte Jacques de Lalaing, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Stockholm;

Sa Majesté le Roi de Suède:
Son Ministre d'Etat, Monsieur Dag H. A. C. Hammarskjöld, chargé p. i. du portefeuille des affaires étrangères, lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1er.

§ 1er. — La présente convention s'applique aux contribuables de l'un quelconque des Etats contractants, dont certains revenus proviennent du territoire de l'autre Etat ou dont certains biens sont situés sur ce dernier territoire. Les termes »contribuables de l'un quelconque des Etats contractants» et les autres expressions similaires employées dans cette convention s'entendent des personnes physiques ou morales qui ont leur domicile fiscal dans l'un des deux Etats.

§ 2. — Pour l'application de cette convention, le territoire de la Belgique comporte exclusivement le territoire métropolitain de cet Etat.

Avtal

mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Hans Majestät Konungen av Sverige och Hans Majestät Belgiernas Konung hava, i syfte att undvika dubbelbeskattning och reglera vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, överenskommit att avsluta ett avtal och hava för detta ändamål till Sina befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:
Sin tillförordnade Chef för Utrikesdepartementet, Statsrådet Dag H. A. C. Hammarskjöld;

Hans Majestät Belgiernas Konung:
Sitt utomordentliga Sändebud och befullmäktigade Minister i Stockholm, Greve Jacques de Lalaing, vilka, efter att hava tagit del av varandras fullmakter och funnit dem vara i god och behörig ordning, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

§ 1. Detta avtal är tillämpligt å sådana skattskyldiga i en av de avtalslutande staterna, vilka uppbära vissa inkomster från den andra statens område eller som äga vissa tillgångar, befintliga inom sistnämnda område. Uttrycket »skattskyldiga i en av de avtalslutande staterna» och övriga liknande uttryck, som användas i detta avtal, avse fysiska eller juridiska personer, vilka hava sitt skatterättsliga hemvist i en av de båda staterna.

§ 2. Detta avtal skall beträffande Belgien tillämpas allenast å dess europeiska område.

Article 2.

§ 1er. — La présente convention détermine les règles applicables aux impôts suivants:

A. — *Pour la Belgique:*

- 1°) la contribution foncière;
- 2°) la taxe mobilière;
- 3°) la taxe professionnelle;
- 4°) la contribution nationale de crise;
- 5°) la taxe spéciale sur le produit de la location du droit de chasse, de pêche ou de tenderie;
- 6°) l'impôt complémentaire personnel.

B. — *Pour la Suède:*

- 1°) l'impôt général sur le revenu (den statliga inkomstskatten);
- 2°) l'impôt sur les dividendes d'actions (kupongskatten);
- 3°) l'impôt sur les revenus non distribués (ersättningsskatten);
- 4°) l'impôt sur les répartitions (utskiftningskatten);
- 5°) l'impôt d'Etat sur la fortune (den statliga förmögenhetsskatten);
- 6°) l'impôt communal sur le revenu (den kommunala inkomstskatten);
- 7°) l'impôt communal sur les biens immobiliers (den kommunala fastighetskatten);
- 8°) les taxes sur les avantages et privilèges spéciaux (bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter).

Les impôts énumérés au présent paragraphe comprennent tous montants en principal, accroissemens, additionnels, intérêts, frais et autres accessoires, au profit de l'Etat, des provinces et des communes.

§ 2. — Cette convention s'appliquera également à tous autres impôts de nature analogue, qui seront établis après sa signature, dans le territoire de l'un des Etats contractants, sur le revenu,

Artikel 2.

§ 1. Bestämmelserna i detta avtal äro tillämpliga å följande skatter:

A. — *Beträffande Sverige:*

- 1) den statliga inkomstskatten;
- 2) kupongskatten;
- 3) ersättningsskatten;
- 4) utskiftningskatten;
- 5) den statliga förmögenhetsskatten;
- 6) den kommunala inkomstskatten;
- 7) den kommunala fastighetsskatten;
- 8) bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter.

B. — *Beträffande Belgien:*

- 1) fastighetsskatten (la contribution foncière);
- 2) skatten å inkomst av kapital (la taxe mobilière);
- 3) skatten å inkomst av rörelse och tjänst (la taxe professionnelle);
- 4) krisskatten (la contribution nationale de crise);
- 5) den speciella skatten å avkastningen av rätt till jakt, fiske eller fågel fångst (la taxe spéciale sur le produit de la location du droit de chasse, de pêche ou de tenderie);
- 6) den personliga inkomstskatten (l'impôt complémentaire personnel).

I de skatter, som uppräknas i denna paragraf, inbegripas ej blott de egentliga skattebeloppen utan även förhöjningar, tillägg, räntor, kostnader och andra i samband med skatterna uttagna belopp, som påföras för statens, provinsernas och kommunernas räkning.

§ 2. Detta avtal skall likaledes tillämpas å alla andra skatter av likartat slag, som i en av de avtalslutande staterna efter undertecknandet av detta avtal påföras å inkomst, å förmögenhet,

sur la fortune, sur des éléments du revenu ou de la fortune ou sur l'accroissement de fortune.

Si des modifications à certaines règles d'application de la convention sont reconnues opportunes, soit dans le cas d'une extension visée à l'alinéa précédent, soit en raison de changements n'affectant pas les principes généraux de la législation fiscale de l'un des Etats contractants, tels qu'ils ont été pris en considération pour l'élaboration de la présente convention, les ajustements nécessaires feront l'objet d'accords complémentaires à réaliser dans l'esprit de la convention par voie d'échange de notes diplomatiques.

Article 3.

§ 1er. — Aux fins de la présente convention, le domicile fiscal d'une personne physique se trouve dans l'Etat où elle a son foyer permanent d'habitation ou dans lequel elle réside de façon durable.

Lorsque l'application de cette règle permet de conclure à l'existence simultanée d'un domicile fiscal dans chacun des Etats contractants, le domicile fiscal est situé dans celui des deux Etats avec lequel ladite personne entretient les relations personnelles et économiques les plus étroites ou, si ce dernier critère ne permet pas de résoudre le problème, dans l'Etat contractant dont cette personne est ressortissante; si elle est à la fois ressortissante des deux Etats contractants ou si elle n'est ressortissante d'aucun de ceux-ci, les autorités fiscales des deux Etats se concerteront dans chaque cas individuel.

§ 2. — Le domicile fiscal des personnes qui sont en service sur des moyens de transports internationaux et qui n'ont ni foyer permanent d'habitation ni résidence durable dans l'un des Etats contractants est situé dans celui des deux Etats où se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise.

§ 3. — Le domicile fiscal des personnes morales se trouve dans l'Etat où est situé le siège de la direction effective.

å delar av inkomst eller förmögenhet eller å förmögenhetsökning.

Därest det befinnes lämpligt att ändra vissa föreskrifter i avtalet — vare sig i händelse av en sådan utvidgning av avtalet, som avses i föregående stycke, eller på grund av lagändringar, vilka icke beröra sådana huvudprinciper för skattelagstiftningen i en av de avtalslutande staterna, som beaktats vid utformandet av detta avtal — skall genom diplomatisk skriftväxling tilläggsavtal angående erforderliga ändringar träffas i överensstämmelse med detta avtals principer.

Artikel 3.

§ 1. En fysisk person har enligt detta avtal sitt skatterättsliga hemvist i den stat, där han har sitt varaktiga hem eller där han stadigvarande vistas.

Om tillämpningen av denna bestämmelse leder till att en person samtidigt anses äga skatterättsligt hemvist i båda de avtalslutande staterna, skall hans skatterättsliga hemvist anses vara beläget i den av de båda staterna, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om frågan icke kan lösas med tillämpning av sistnämnda regel, i den avtalslutande stat, vars medborgare han är. Skulle han samtidigt vara medborgare i båda de avtalslutande staterna eller skulle han icke vara medborgare i någon av dem, skola skattemyndigheterna i de båda staterna träffa överenskommelse i varje särskilt fall.

§ 2. Personer, som tjänstgöra å internationella transportmedel och som icke hava varaktigt hem eller stadigvarande vistas i någon av de avtalslutande staterna, anses hava sitt skatterättsliga hemvist i den av de båda staterna, där företagets verkliga ledning har sitt säte.

§ 3. Juridiska personer hava sitt skatterättsliga hemvist i den stat, där den verkliga ledningen har sitt säte.

§ 4. — Le domicile fiscal des successions indivises se trouve dans l'Etat où le défunt avait son domicile fiscal au moment du décès.

Article 4.

§ 1er. — Les revenus des biens immobiliers, ainsi que les profits résultant de l'aliénation de tels biens, ne sont imposables que dans l'Etat où ces biens sont situés.

Les revenus des biens immobiliers s'entendent non seulement de ceux qui proviennent de la gestion, de la jouissance ou de l'exploitation directe de biens immobiliers, y compris les mines, gisements et toutes autres ressources naturelles, mais aussi de ceux qui sont obtenus, à quelque titre que ce soit, par la location, l'affermage ou toute autre concession du droit de jouissance ou d'exploitation desdits biens, des droits de chasse, de pêche, de tenderie et d'autres droits analogues.

§ 2. — Lorsque les revenus et profits visés au § 1er du présent article sont obtenus dans l'un quelconque des Etats contractants par une entreprise mentionnée à l'article 5, exploitée par un contribuable de l'autre Etat contractant, leur montant imposable doit, sur demande présentée par le bénéficiaire avant l'établissement de l'impôt, être déterminé comme s'ils provenaient d'un établissement stable de cette entreprise situé dans le premier Etat. Nonobstant cette disposition, le montant des revenus soumis aux impôts mentionnés à l'article 2, § 1er, A, 1°, 4° et 6° et B, 7° de la présente convention pourra toutefois être déterminé forfaitairement suivant la législation de l'Etat où les biens sont situés.

Article 5.

§ 1er. — Pour autant qu'ils ne constituent pas des revenus mentionnés aux articles 4, 7, 8, 9 et 11 de la présente convention, les revenus d'entreprises industrielles, commerciales, artisanales et autres analogues, exploitées par des contribuables de l'un des Etats contractants, ne sont imposables dans l'autre Etat que

§ 4. Oskift dödsbo har sitt skatte-
rättsliga hemvist i den stat, där den
döde hade sitt skatterättsliga hemvist
vid frånfallet.

Artikel 4.

§ 1. Skatt å inkomst av fast egen-
dom, häri inbegripet vinst genom av-
händande av sådan egendom, skall på-
föras endast i den stat, där egendomen
är belägen.

Till inkomst av fast egendom räknas
ej blott den inkomst, som förvärfvas
genom omedelbart förvaltande, bru-
kande eller utnyttjande av den fasta
egendomen, häri inbegripet gruvor,
malmfyndigheter och alla andra natur-
tillgångar, utan även sådan inkomst,
som under vilken beteckning som helst
förvärfvas genom uthyrning, utarrende-
ring eller varje annan upplåtelse av rätt
att bruka eller utnyttja sagda egendom
eller av rätt till jakt, fiske eller fågel-
fångst eller andra liknande rättigheter.

§ 2. Då inkomst, som avses i § 1 av
denna artikel, förvärfvas i den ena av de
avtalslutande staterna utav ett i artikel
5 omförmält företag, bedrivet av en
skattskyldig i den andra avtalslutande
staten, skall den beskattningsbara in-
komsten — efter därom av inkomst-
tagaren före skattens påförande gjord
framställning — bestämmas så, som om
inkomsten härrörde från ett av företaget
innehaft fast driftställe i förstnämnda
stat. Utan hinder av denna bestäm-
melse må dock beloppet av de inkomster,
vilka äro underkastade de skatter, som
omförmälas i artikel 2 § 1 A 7) och
B 1), 4) och 6) i detta avtal, fastställas
schablonmässigt i enlighet med lagstift-
ningen i den stat, där egendomen är
belägen,

Artikel 5.

§ 1. Då en skattskyldig i en av de
avtalslutande staterna förvärfvar in-
komst genom att bedriva rörelse, här-
under inbegripet inkomst av industri
och handel, hantverk och annan lik-
nande verksamhet, skall denna inkomst
— för så vitt densamma icke är hän-
förlig till sådan inkomst, som omnämnes

si ces activités sont exercées au moyen d'un établissement stable situé dans cet autre Etat. Dans cette éventualité, les revenus produits par l'établissement stable, y compris les profits résultant de son aliénation totale ou de l'aliénation d'éléments investis dans cet établissement, ne sont imposables que dans cet autre Etat.

§ 2. — Dans l'éventualité visée au § 1er, les revenus produits par l'établissement stable s'entendent des revenus de l'ensemble des opérations traitées à l'intervention de l'établissement ou affectant des éléments investis dans celui-ci. Ces revenus comprennent notamment:

1°) tous profits et avantages qui n'auraient pas normalement été consentis à des tiers et qui sont accordés par l'établissement stable, directement ou indirectement, sous quelque forme et par quelque moyen que ce soit, à l'entreprise, à ses dirigeants, actionnaires, associés ou autres participants, ou à des personnes ayant avec eux des intérêts communs;

2°) les redevances allouées par l'établissement stable à l'entreprise dont il dépend, en contrepartie de l'usage de biens mobiliers corporels ou incorporels, sauf dans la mesure où elles correspondent à la quote-part normalement imputable à cet établissement dans des charges normales réellement assumées de ce fait par l'entreprise.

Pour la détermination desdits revenus, il est tenu compte, non seulement des charges qui grèvent réellement et directement leur acquisition et leur conservation, y compris celles qui sont visées in fine du 2°) ci-avant, mais aussi de la quote-part normalement imputable à l'établissement stable dans les autres frais normaux de direction et d'administration générales exposés pour l'ensemble de l'entreprise par le siège de direction effective. Cette dernière quote-part ne peut toutefois excéder dix pour cent du montant des revenus nets de l'établissement stable;

i artiklarna 4, 7, 8, 9 och 11 i detta avtal — icke beskattas i den andra staten i annat fall än då verksamheten utövas genom ett fast driftställe i denna andra stat. I sistnämnda fall skall den inkomst, som förvärvats genom det fasta driftstället, häri inbegripet inkomst genom överlåtande av driftstället i dess helhet eller av vissa därtill hörande tillgångar, icke beskattas annat än i sistnämnda stat.

§ 2. I fall, som avses i § 1, skall till inkomst, förvärvad genom det fasta driftstället, hänföras den inkomst, som uppkommer å all verksamhet, som förmedlas av driftstället eller berör därtill hörande tillgångar. Till denna inkomst räknas även:

1) all vinst och alla förmåner, som icke under vanliga förhållanden skulle hava tillkommit en utomstående, men som av det fasta driftstället — direkt eller indirekt och under vilken form och på vilket sätt som helst — tilldelats det företag, vartill driftstället hör, eller företagets styrelseledamöter, aktieägare, medlemmar eller andra delägare eller personer, som med dem hava gemensamma intressen;

2) royalty, som det fasta driftstället utbetalar till det företag, vartill driftstället hör, såsom ersättning för utnyttjandet av lös egendom, dock med undantag för den del därav, som motsvarar de normala kostnader, som företaget verkligen fått vidkännas och som äro hänförliga till driftstället.

Vid bestämmandet av sagda inkomst skall hänsyn tagas ej blott till kostnader, som verkligen och direkt förädlas av inkomstens förvärvande och bibehållande, häri inbegripet sådana kostnader, som avses i senare delen av stycket 2) ovan, utan också till den till det fasta driftstället normalt hänförliga delen av de sedvanliga kostnader, vilka företagets verkliga ledning haft för den allmänna förvaltningen och ledningen av företaget. Denna sistnämnda del må dock icke överstiga 10 % av det fasta driftställets nettoinkomst; i speciella fall må densamma undantagsvis uppgå till

dans des cas spéciaux, elle peut exceptionnellement atteindre vingt pour cent, moyennant accord entre les autorités fiscales des deux Etats contractants.

§ 3. — A défaut de comptabilité régulière ou d'autres éléments probants permettant de déterminer le montant effectif des revenus produits par l'établissement stable visé aux §§ 1er et 2, ce montant est évalué à la quote-part du revenu de l'ensemble de l'entreprise, qui peut équitablement être attribuée à cet établissement, suivant les règles de ventilation à arrêter de commun accord entre les autorités fiscales des deux Etats contractants.

En ce qui concerne l'établissement stable d'une entreprise d'assurances, l'impôt peut toujours être établi, dans l'Etat où est situé cet établissement, sur un montant de revenu déterminé forfaitairement conformément à la législation de cet Etat, en raison des primes brutes encaissées par l'entreprise à l'intervention dudit établissement.

§ 4. — Aucune part des bénéfices réalisés par l'entreprise d'un contribuable de l'un des Etats contractants ne peut être attribuée à un établissement stable de cette entreprise situé dans l'autre Etat, en raison du simple achat de matières ou produits dans cet autre Etat pour le compte de ladite entreprise. Aucune dépense ou charge grevant directement ou indirectement ce simple achat ne pourra être imputée sur les bénéfices de l'établissement stable.

§ 5. — Nonobstant les dispositions du § 1er du présent article, les profits et avantages qu'une entreprise exploitée par un contribuable de l'un des Etats contractants retire, directement ou indirectement et sous une forme quelconque, d'une entreprise exploitée par un contribuable de l'autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat, lorsqu'ils auraient dû normalement accroître les revenus de la seconde entreprise et lorsqu'ils ont été acquis par la première parce qu'elle a bénéficié, dans leurs relations industrielles, commerciales ou financières, de

20 %, d'arest överenskommelse härom träffas mellan de båda staternas skattemyndigheter.

§ 3. Därest det verkliga beloppet av den inkomst, som förvärvats genom sådant fast driftställe, som avses i §§ 1 och 2, icke kan fastställas å den grund, att ordnad bokföring saknas och att ej heller andra bevismedel härom stå till förfogande, skall beloppet bestämmas till den del av företagets hela inkomst, som skäligen kan hänföras till det fasta driftstället. Reglerna för denna fördelning skola fastställas genom överenskommelse mellan skattemyndigheterna i de båda avtalslutande staterna.

Såvitt fråga är om fast driftställe för försäkringsföretag må i den stat, där driftstället är beläget, skatten alltid fastställas å ett inkomstbelopp, som bestämmas schablonmässigt enligt lagstiftningen i denna stat, med utgångspunkt från de bruttopremieintäkter, som företaget förvärvat genom förmedling av sagda driftställe.

§ 4. Ingen del av den inkomst, som uppkommer för ett företag, bedrivet av en skattskyldig i en av de avtalslutande staterna, må anses hänförlig till ett fast driftställe för företaget i den andra staten å den grund att företaget allenast inköper råämnen eller produkter i denna andra stat för egen räkning. I detta fall får ingen utgift eller omkostnad, som direkt eller indirekt hänför sig till inköpet, belasta det fasta driftställets inkomster.

§ 5. Den vinst och de förmåner, som ett företag, bedrivet av en skattskyldig i en av de avtalslutande staterna, förvärfvar — direkt eller indirekt och under vilken som helst form — från ett företag, bedrivet av en skattskyldig i den andra avtalslutande staten, må, oberoende av bestämmelserna i § 1 av denna artikel, beskattas i denna andra stat, för så vitt inkomsten eller förmånerna under normala förhållanden bort ingå i det senare företagets inkomst och för så vitt de förvärvats av det förra företaget å den grund att detta i företagens affärs- och finansförbindelser åt-

conditions plus favorables que celles qui auraient normalement été faites entre des entreprises effectivement indépendantes. Dans cette éventualité, les autorités fiscales des deux Etats contractants se concerteront en vue d'éviter de façon équitable la double imposition desdits profits et avantages.

Article 6.

§ 1er. — Pour l'application de la présente convention, sont considérés comme des établissements stables, les sièges de direction effective, les fabriques, les ateliers, les succursales, les magasins, les bureaux, les laboratoires, les comptoirs, les dépôts, ainsi que toutes autres installations de caractère productif affectées de façon durable à l'exercice d'activités lucratives indépendantes.

§ 2. — Une représentation ou agence permanente constitue également un établissement stable, lorsque l'agent fait habituellement usage d'un pouvoir général lui permettant d'engager l'entreprise par la négociation, la souscription ou l'acceptation de contrats ou lorsque l'entreprise dispose sur le territoire de l'Etat où est établie l'agence, de stocks ou dépôts de matières ou produits régulièrement affectés à l'exécution de commandes recueillies par cette agence.

En ce qui concerne les entreprises d'assurances exploitées par un contribuable de l'un des deux Etats, leur représentation dans l'autre Etat constitue toutefois un établissement stable dès l'instant où l'agent, même s'il n'a pas le pouvoir d'engager l'entreprise, n'effectue pas exclusivement des opérations purement administratives, mais se livre à une activité suffisante, eu égard à sa nature et à son importance, pour permettre de considérer l'entreprise comme exerçant par l'intermédiaire de cet agent une activité commerciale habituelle dans cet autre Etat.

§ 3. — L'établissement stable d'une société autre que par actions, et notamment d'une société belge de personnes à responsabilité limitée, ainsi que d'un groupement ou société de personnes sans personnalité juridique, est con-

njuitit förmånligare villkor än som under normala förhållanden skulle hava gällt mellan verkligt självständiga företag. I detta fall skola skattemyndigheterna i de båda avtalslutande staterna träffa överenskommelse i syfte att på skäligt sätt undvika dubbelbeskattnings av sagda vinst och förmåner.

Artikel 6.

§ 1. Såsom fast driftställe skall vid tillämpningen av detta avtal anses plats, där företagets verkliga ledning har sitt säte, fabriker, verkstäder, filialer, butiker, laboratorier, kontor, varunederlag samt varje annan anordning av produktiv karaktär, som på ett varaktigt sätt användes vid utövandet av en självständig förvärvsverksamhet.

§ 2. En stadigvarande agentur utgör likaledes ett fast driftställe, därest agenten regelbundet utnyttjar en allmän fullmakt, enligt vilken han äger inleda förhandlingar å företagets vägnar samt underteckna eller godkänna avtal, eller då företaget på den stats område, där agenturen är inrättad, innehar lager av råvaror eller produkter, som regelmässigt användes för att effektuera av agenten upptagna beställningar.

Ifråga om försäkringsföretag, som utövas av en skattskyldig i en av de båda staterna, skall förefintligheten av en agentur i den andra staten dock anses konstituera ett fast driftställe i denna stat från det ögonblick, då agenten, även om han icke har fullmakt att träffa för företaget bindande avtal, ej längre begränsar sig uteslutande till rena förvaltningsåtgärder utan ägnar sig åt en verksamhet, som med hänsyn till dess beskaffenhet och betydelse är tillräcklig för att företaget skall kunna anses utöva rörelse i denna andra stat genom förmedling av sagda agent.

§ 3. Fast driftställe, som innehaves av ett bolag, som icke är ett aktiebolag — såsom ett belgiskt bolag med begränsad personlig ansvarighet — eller av en sammanslutning, som icke är juridisk person, anses jämväl utgöra ett fast

sidéré comme constituant également un établissement stable exploité par chacun des associés ou membres indéfiniment responsables ou participant à la direction ou à la gestion de l'entreprise.

§ 4. — N'implique pas ipso facto la possession d'un établissement stable dans l'un des Etats contractants le fait qu'un contribuable de l'autre Etat:

1°) entretient des relations d'affaires dans le premier Etat, par l'intermédiaire d'un courtier ou commissionnaire »bona fide» et agissant comme tel dans le cadre de son activité normale ou par l'entremise d'une société juridiquement distincte (filiale par exemple);

2°) possède dans le premier Etat, même sous la forme d'une installation permanente, un comptoir dont l'activité se borne à l'achat de matières ou produits pour le compte de ce contribuable.

Article 7.

Les revenus de l'exploitation en trafic international d'entreprise de navigation maritime ou aérienne — y compris ceux qui proviennent de la vente de billets de passage — ne sont imposables que dans celui des deux Etats contractants sur le territoire duquel se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise.

Article 8.

§ 1er. — Lorsqu'ils sont produits par des valeurs mobilières, créances, prêts ou dépôts, faisant partie du capital réellement investi dans un établissement stable situé dans l'un des Etats contractants et lorsqu'ils n'ont pas leur source dans l'autre Etat, les revenus de capitaux mobiliers obtenus par cet établissement ne sont imposables que dans le premier Etat. Cette règle s'applique dans les mêmes conditions aux redevances obtenues par un tel établissement en contrepartie de la concession d'usage de biens mobiliers corporels.

§ 2. — En dehors de l'éventualité mentionnée au § 1er du présent article, les dividendes ou autres revenus d'actions, les revenus de parts sociales attri-

driftställe för varje delägare eller medlem, som är obegränsat ansvarig för företagets förbindelser eller som deltagar i företagets ledning eller förvaltning.

§ 4. Ett fast driftställe i en av de avtalslutande staterna anses i och för sig icke uppkomma å den grund att en skattskyldig i den andra staten:

1) uppehåller affärsförbindelser i den förstnämnda staten genom förmedling av en fullt fristående mäklare eller kommissionär, som därvidlag endast fullgör uppdrag, som tillhöra hans vanliga affärsverksamhet, eller genom förmedling av en särskild juridisk person (t. ex. ett dotterbolag);

2) innehar i den förstnämnda staten, även om det sker i form av en stadigvarande anordning, ett kontor, vars verksamhet är begränsad till inköp av råvaror eller produkter för den skattskyldiges räkning.

Artikel 7.

Inkomst, förvärvad genom utövande av internationell sjöfart eller luftfart — häri inbegripet inkomst, förvärvad genom försäljning av resebiljetter — får beskattas endast i den av de båda avtalslutande staterna, å vars område företagets verkliga ledning har sitt säte.

Artikel 8.

§ 1. Beträffande inkomst av kapital gäller följande. Inkomst av värdehandlingar, fordringar och depositioner, ingående i kapital, som verkligen investerats i ett fast driftställe, beläget i en av de avtalslutande staterna, skall — under förutsättning att den av det fasta driftstället sålunda uppburna inkomsten icke härflyter från inkomstkällor i den andra staten — beskattas allenast i förstnämnda stat. Detsamma gäller under samma förutsättning ifråga om royalty, som ett dylikt driftställe uppbär i ersättning för upplåtelse av nyttjanderätten till lösa saker.

§ 2. I andra fall än som avses i § 1 av denna artikel får utdelning eller annan avkastning å aktier ävensom räntor icke påföras någon som helst

bués, dans les sociétés autres que par actions — y compris les sociétés belges de personnes à responsabilité limitée — aux associés non visés à l'article 6, § 3, ainsi que les intérêts, ne sont imposables à une taxe quelconque ayant le caractère d'un impôt personnel, tel l'impôt complémentaire personnel en Belgique, l'impôt général et l'impôt communal sur le revenu en Suède, que dans celui des deux Etats où le bénéficiaire de ces revenus a son domicile fiscal.

Cette disposition ne fait pas obstacle à la perception:

1°) en Belgique, de la contribution nationale de crise et de la taxe mobilière sur les dits revenus ayant leur source dans cet Etat et attribués à des contribuables de la Suède;

2°) en Suède, de l'impôt sur les dividendes d'actions et de l'impôt sur les répartitions, en raison desdits revenus ayant leur source dans cet Etat et attribués à des contribuables de la Belgique.

Toutefois, en dehors de l'éventualité visée au § 1er et sans préjudice de l'application du § 4 du présent article, la charge totale de la contribution nationale de crise et de la taxe mobilière qui frappent en Belgique les dividendes et autres revenus d'actions ainsi que certains revenus de parts sociales dans les sociétés autres que par actions, et le taux de l'impôt suédois sur les répartitions, ne pourront excéder, suivant le cas, la charge ou le taux qui résulte respectivement de la législation fiscale belge et de la législation fiscale suédoise, en vigueur à la date de la signature de la présente convention; d'autre part, l'impôt suédois sur les dividendes d'actions ne pourra être perçu à un taux supérieur à cinq pour cent.

En cas d'instauration par la Suède, après signature de la présente convention, d'un impôt dû à la source sur les intérêts, les Gouvernements des deux Etats contractants se concerteront en vue d'éviter, par voie d'accord complémentaire à réaliser suivant la procédure

éventuelle inkomstskatt (sådan som den personliga inkomstskatten i Belgien samt den statliga och den kommunala inkomstskatten i Sverige) annat än i den av de båda staterna, där inkomsttagaren har sitt skatterättsliga hemvist; skolande det sagda jämväl gälla beträffande inkomst på grund av delägarskap i andra bolag än aktiebolag — såsom belgiska bolag med begränsad personlig ansvarighet — vilka tillkomma andra delägare däri än som angivas i artikel 6 § 3.

Oberoende av det sålunda stadgade må uttagas:

1) i Belgien krisskatten och skatten å inkomst av kapital, såvitt fråga är om sådana inkomster av ovan angivet slag, vilka härflyta från inkomstkällor i nämnda stat och tillfalla skattskyldiga i Sverige;

2) i Sverige kupongskatten och utskiftningskatten, såvitt fråga är om sådana inkomster av ovan angivet slag, vilka härflyta från inkomstkällor i nämnda stat och tillfalla skattskyldiga i Belgien.

Emellertid skall i andra fall än som avses i § 1, och utan att tillämpningen av § 4 i denna artikel därav påverkas, följande gälla: Det sammanlagda beloppet av den krisskatt och den skatt å inkomst av kapital, vilka i Belgien drabba utdelningar och annan avkastning av aktier samt viss inkomst på grund av delägarskap i andra bolag än aktiebolag, respektive skattesatsen för den svenska utskiftningskatten få icke överstiga det skattebelopp eller den skattesats, som följer av den belgiska skattelagstiftning, respektive den svenska skattelagstiftning, vilken gäller vid tidpunkten för undertecknandet av detta avtal. Den svenska kupongskatten får icke uttagas efter högre skattesats än fem procent.

Därest i Sverige efter undertecknandet av detta avtal införes en källskatt å räntor, skola de båda avtalslutande staternas regeringar upptaga förhandlingar i syfte att undvika dubbelbeskattningen av dessa inkomster genom tilläggsavtal, träffat i den ordning, som

prévue à l'article 2, § 2, dernier alinéa, de cette convention, la double imposition de ces revenus.

§ 3. — Pour l'application des §§ 1er et 2 du présent article, la source des dividendes ou autres revenus d'actions, des revenus de parts sociales dans les sociétés autres que par actions, et des intérêts d'obligations ou autres titres d'emprunts, se trouve dans l'Etat du domicile fiscal de la société ou autre personne morale débitrice de ces revenus; la source des intérêts de créances, prêts ou dépôts se trouve dans l'Etat où est situé l'établissement stable qui supporte la charge des intérêts ou, à défaut d'un tel établissement, dans l'Etat du domicile fiscal du contribuable débiteur de ces intérêts.

§ 4. — Lorsqu'une société par actions ayant son domicile fiscal dans l'un des Etats contractants a la propriété effective et permanente d'actions ou parts représentant au moins nonante pour cent du capital réellement libéré d'une société par actions ayant son domicile fiscal dans l'autre Etat:

1°) si la première société a son domicile fiscal en Belgique, l'impôt suédois sur les dividendes d'actions ne sera pas perçu sur les dividendes attribués par la seconde société auxdites actions ou parts appartenant à la première société;

2°) si la première société a son domicile fiscal en Suède, la charge totale des impôts belges exigibles sur les revenus attribués par la seconde société auxdites actions ou parts appartenant à la première société sera réduite à un montant égal au complément de taxe professionnelle qui serait dû, suivant la législation belge, si lesdits revenus n'avaient pas été distribués.

L'application du présent paragraphe sera subordonnée à la condition que la société débitrice des dividendes en fasse la demande par écrit et fournisse toutes justifications nécessaires en sus de sa

angives i artikel 2 § 2 sista stycket av detta avtal.

§ 3. Vid tillämpningen av §§ 1 och 2 av denna artikel skola utdelningar eller annan avkastning av aktier, inkomst på grund av delägarskap i andra bolag än aktiebolag samt räntor å obligationer eller andra liknande skuldförbindelser anses härflyta från inkomstkällor i den stat, där bolaget eller den juridiska person av annat slag, som är betalningsskyldig, har sitt skatterättsliga hemvist. Ifråga om räntor å andra skulder eller depositioner anses inkomstkällan befinna sig i den stat, varest det fasta driftställe är beläget, som bestrider räntebetalningen, eller, därest sådant driftställe saknas, i den stat, där den skattskyldige, som erlägger räntan, har sitt skatterättsliga hemvist.

§ 4. I sådana fall, då ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i en av de avtalslutande staterna har den verkliga och stadigvarande äganderätten till aktier eller andelar, som motsvara minst nittio procent av det verkligen inbetalda aktiekapitalet i ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i den andra staten, skall följande gälla:

1) om det förra bolaget har sitt skatterättsliga hemvist i Belgien, skall icke någon svensk kupongskatt uttagas å den utdelning, som det senare bolaget verkställt å aktier eller andelar, som ovan omförmålt och som tillhöra det förra bolaget;

2) om det förra bolaget har sitt skatterättsliga hemvist i Sverige, skall det sammanlagda beloppet av de belgiska skatter, som uttagas å den inkomst, som av det senare bolaget utdelas å aktier eller andelar tillhörande det förra bolaget, reduceras till ett belopp, motsvarande den belgiska skatt å inkomst av rörelse och tjänst, som enligt den belgiska lagstiftningen skulle hava ytterligare påförts, därest sagda inkomst icke hade utdelats.

För tillämpningen av denna paragraf förutsättes att det utbetalande bolaget gör skriftlig framställning härom och förebringar all den utredning, som erfordras utöver uppgifterna i dess årliga

déclaration générale annuelle et, en tout cas, avant toute attribution ou mise en paiement de ses dividendes.

Dans l'éventualité où, en raison d'un relèvement important du tarif de la taxe professionnelle, le complément de taxe professionnelle visé au 2°) du présent paragraphe ne serait plus inférieur au montant total de la taxe mobilière et de la contribution nationale de crise afférentes aux mêmes revenus suivant la législation belge, les Gouvernements des deux Etats contractants se concerteraient en vue d'apporter les adaptations nécessaires à ce paragraphe, suivant la procédure prévue à l'article 2, § 2, dernier alinéa de cette convention. La même mesure s'appliquerait dans l'éventualité où le taux de l'impôt général sur le revenu des sociétés, tel qu'il existe à la date de la signature de la présente convention, serait relevé en Suède d'au moins cinq unités.

§ 5. — Lorsqu'une société par actions ayant son domicile fiscal dans l'un des Etats contractants a la propriété effective et permanente d'actions ou parts représentant au moins cinquante pour cent du capital réellement libéré d'une société par actions ayant son domicile fiscal dans l'autre Etat, la double imposition des dividendes qui lui sont attribués par cette dernière société sera évitée comme suit:

1°) si la première société a son domicile fiscal en Belgique, le taux de la taxe mobilière applicable auxdits dividendes suivant la législation belge sera réduit de cinq unités, sauf dans le cas visé au § 4, 1°), du présent article;

2°) si la première société a son domicile fiscal en Suède, ces dividendes y seront exonérés d'impôts, dans la mesure où cette exonération serait accordée suivant la législation fiscale suédoise si les deux sociétés avaient leur domicile fiscal dans cet Etat.

§ 6. — Pour l'application des §§ 4 et 5 du présent article, une société sera

allmänna självdeklaration. Detta måste under alla omständigheter verkställas innan någon gottskrivning eller utbetalning av aktieutdelning äger rum.

För den händelse en väsentlig höjning av skatteskan för den belgiska skatten å inkomst av rörelse och tjänst skulle föranleda att den ytterligare skatt å inkomst av rörelse och tjänst, som anges under 2) ovan, icke längre skulle understiga det sammanlagda beloppet av den skatt å inkomst av kapital och den krisskatt, som enligt den belgiska lagstiftningen belöper å ifrågavarande inkomst, skola de båda avtalsslutande staternas regeringar överlägga i syfte att genomföra erforderliga ändringar av förevarande paragraf i den ordning, som anges i artikel 2 § 2 sista stycket av detta avtal. På enahanda sätt skall förfaras, därest den i Sverige vid tidpunkten för undertecknandet av detta avtal gällande skattesatsen för den statliga inkomstkatten å bolagsinkomst höjes med minst fem enheter.

§ 5. När ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i en av de avtalsslutande staterna har den verkliga och stadigvarande äganderätten till aktier eller andelar, som motsvara minst femtio procent av det verkliga inbetalda aktiekapitalet i ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i den andra staten, skall dubbelbeskattningen av utdelning, som tillfaller förstnämnda bolag från det sistnämnda bolaget, undvikas på följande sätt:

1) om förstnämnda bolag har sitt skatterättsliga hemvist i Belgien, skall ifråga om skatt å inkomst av kapital den skattesats, som enligt den belgiska lagstiftningen är tillämplig å sagda utdelning, nedsättas med fem enheter utom i fall, som avses i § 4 1) av denna artikel;

2) om förstnämnda bolag har sitt skatterättsliga hemvist i Sverige, skall utdelningen därstädes vara undantagen från beskattning i den utsträckning, som fallet skulle hava varit enligt den svenska skattelagstiftningen, därest båda bolagen hade haft sitt skatterättsliga hemvist i nämnda stat.

§ 6. Vid tillämpningen av §§ 4 och 5 av denna artikel skall ett bolag anses

considérée comme ayant la propriété effective et permanente des actions ou parts d'une autre société qui ont été, sous une forme quelconque et sans interruption, sa propriété exclusive et inconditionnelle pendant toute la durée de l'exercice social de cette autre société. Si des actions ou parts de cette autre société sont la propriété effective et permanente d'une tierce société se trouvant sous la dépendance ou sous le contrôle de la première société, celle-ci sera considérée comme ayant également la propriété effective et permanente d'une quotité desdites actions ou parts qui correspond proportionnellement à sa participation effective et permanente dans le capital de ladite tierce société.

§ 7. — Lorsqu'une société par actions ayant son domicile fiscal dans l'un des deux Etats contractants retire des bénéfices ou des revenus de source situées dans l'autre Etat, il ne peut être établi dans ce dernier Etat, en raison de l'absence ou de l'insuffisance de distribution des bénéfices de cette société, aucun impôt supplémentaire sur les bénéfices non distribués.

Article 9.

§ 1er. — Les redevances et autres produits de la concession, par un contribuable de l'un des Etats contractants à un contribuable de l'autre Etat, de l'usage de biens mobiliers incorporels, tels que les brevets d'invention, modèles, procédés et formules secrets, marques de fabrique et autres droits analogues, ainsi que les droits d'auteur et de reproduction, ne sont imposables que dans l'Etat où se trouve le domicile fiscal du bénéficiaire. Toutefois, lorsque le bénéficiaire de ces redevances ou produits possède un établissement stable dans l'autre Etat, lesdits revenus ne sont imposables que dans cet autre Etat.

Ces dispositions s'appliquent également aux produits de la vente de biens mobiliers incorporels mentionnés au premier alinéa du présent paragraphe, ainsi qu'aux produits et redevances qui rémunèrent globalement l'usage ou la vente connexe de tels biens et de biens mobiliers corporels.

hava haft den verkliga och stadigvarande äganderätten till aktier eller andelar i ett annat bolag, därest desamma hava, i vilken som helst form och utan avbrott, varit i dess uteslutande och ovillkorliga ägo under detta andra bolags hela räkenskapsår. Om aktier eller andelar i detta sistnämnda bolag verkligen och stadigvarande tillhört ett tredje bolag, som står i beroende av eller under kontroll av förstnämnda bolag, skall förstnämnda bolag likaledes anses hava haft den verkliga och stadigvarande äganderätten till så stor del av sagda aktier eller andelar, som proportionellt motsvarar dess verkliga och stadigvarande delaktighet i sagda tredje bolags kapital.

§ 7. Då ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i en av de båda avtalslutande staterna uppbär inkomst eller förmåner från inkomstkälla i den andra staten, får aktiebolaget icke i sistnämnda stat på grund av underlåten eller otillräcklig vinstutdelning påföras någon tilläggsskatt å icke utdelad vinst.

Artikel 9.

§ 1. Då en skattskyldig i en av de avtalslutande staterna till en skattskyldig i den andra staten upplåter nyttjanderätten till immateriella rättigheter, såsom patent, modeller, hemliga fabriktionsmetoder och recept, varumärken och andra liknande rättigheter eller författarrätt eller reproduktionsrätt, skall den royalty eller den ersättning av annat slag, som utbetalas för upplåtelsen, endast beskattas i den stat, där betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist. Därest den, som uppbär royaltyn eller ersättningen, innehar ett fast driftställe i den andra staten, skall dock inkomsten beskattas allenast i sistnämnda stat.

Vad sålunda stadgats skall likaledes tillämpas ifråga om inkomst genom avyttring av i första stycket av denna paragraf omförmälda immateriella rättigheter ävensom beträffande sådan royalty eller annan ersättning, som utgör gottgörelse för samtidigt verkställd upplåtelse av nyttjanderätt till

§ 2. — Par dérogation aux règles énoncées au § 1er, les redevances et produits y mentionnés peuvent être imposés dans l'Etat sur le territoire duquel est située l'entreprise qui en supporte la charge, lorsque et dans la mesure où ces produits ou redevances excèdent un montant normal, compte tenu des usages commerciaux, de la valeur intrinsèque des biens visés audit paragraphe et du rendement effectif produit par l'usage de ces biens.

Lorsque l'entreprise visée au 1er alinéa du présent paragraphe est, en fait, sous la dépendance ou sous le contrôle de l'entreprise bénéficiaire des revenus ou vice-versa ou encore lorsque ces deux entreprises sont, en fait, sous la dépendance ou sous le contrôle d'une tierce entreprise ou d'entreprises juridiquement distinctes, mais dépendant d'un même groupe, le montant normal des redevances ou produits s'entend du montant nécessaire pour couvrir progressivement jusqu'à l'expiration de la durée de la concession, la quote-part normalement imputable à la première entreprise, dans le coût — augmenté d'un profit normal — de l'acquisition, du perfectionnement et de la conservation de ces biens par l'entreprise bénéficiaire des revenus.

L'exonération du montant normal des redevances ou produits visé au présent paragraphe peut être subordonnée à la communication, soit par le bénéficiaire des revenus, soit par l'autorité fiscale de l'Etat où se trouve le domicile fiscal de ce bénéficiaire, de toutes justifications nécessaires pour déterminer ce montant. Dans des cas spéciaux où la production de justifications précises se heurterait à des difficultés, les autorités fiscales des deux Etats contractants se concerteront en vue d'éviter de façon équitable la double imposition des mêmes revenus; à cette fin, elles pourront fixer de commun accord des règles forfaitaires pour la détermination du

ou försäljning av såväl sådan egendom som lösa saker.

§ 2. Utan hinder av vad som stadgas i § 1 må däri omfördäld royalty eller annan ersättning beskattas i den stat, å vars område det utbetalande företaget är beläget, för så vitt och i den mån denna ersättning eller royalty överskrider ett skäligt belopp, därvid hänsyn skall tagas till vanligt handelsbruk, till verkliga värdet av den egendom, som avses i sagda paragraf, och till den verkliga avkastning, som erhållits genom egendomens utnyttjande.

Därest det företag, som avses i första stycket av denna paragraf, i verkligheten står i beroende eller under kontroll av det företag, som uppbär inkomsten, eller sistnämnda företag står i beroende eller under kontroll av förstnämnda företag eller därest båda företagen i verkligheten stå i beroende eller under kontroll av ett tredje företag eller av företag, som utgöra särskilda juridiska personer, men som tillhöra samma koncern, skall följande gälla: Med »skäligt belopp» ifråga om royalty eller annan ersättning förstås det belopp, som är erforderligt för att fortlöpande och allt intill dess upplåtelsestiden gått till ända täcka den till förstnämnda företag normalt hänförliga delen av betalningsmottagarens kostnader — med tillägg av normal affärsvinst — för förvarande, förkovrande och bevarande av egendomen.

För medgivande av undantag från beskattning av royalty eller annan ersättning — till sådant skäligt belopp som angives i denna paragraf — kan såsom förutsättning uppställas att antingen betalningsmottagaren eller ock skattemyndigheten i den stat, där betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist, förebringa all utredning, som är erforderlig för att bestämma nämnda belopp. I särskilda fall, då förebringandet av sådan utredning erbjuder svårigheter, skola skattemyndigheterna i de båda avtalslutande staterna förhandla i syfte att på skäligt sätt undvika dubbelbeskattning av samma inkomst. De kunna i sådant syfte genom gemensam

montant normal des produits et redevances.

överenskommelse fastställa schablonmässiga regler för bestämmande av vad som i fråga om royalty och annan ersättning skall anses utgöra ett skäligen belopp.

Article 10.

Les rémunérations attribuées à leurs administrateurs, commissaires, liquidateurs et autres mandataires analogues, par des sociétés par actions ayant leur domicile fiscal dans l'un des Etats contractants ne sont imposables que dans cet Etat. Toutefois, si des rémunérations normales sont allouées auxdites personnes en raison de fonctions permanentes exercées dans un établissement stable situé dans l'autre Etat et si leur charge est supportée par cet établissement stable, elles ne sont imposables que dans cet autre Etat.

Artikel 10.

Ersättning, som aktiebolag med skatterättsligt hemvist i en av de avtalslutande staterna utbetalar till sina styrelseledamöter, likvidatorer och andra motsvarande befattningshavare, beskattas endast i denna stat. I fall, då sådan ersättning — icke överstigande vad som plägar utgå i dylika fall — tilldelats sagda befattningshavare på grund av stadigvarande verksamhet, som de utövat vid ett fast driftställe i den andra staten, skall dock ersättningen beskattas allenast i denna andra stat, under förutsättning att kostnaden bestrides av det fasta driftstället.

Article 11.

§ 1er. — Les revenus de professions libérales et autres activités lucratives indépendantes non visées aux articles 5 à 7, 9 et 10 de la présente convention, qui sont exercées par des contribuables de l'un des Etats contractants, ne sont imposables dans l'autre Etat que si, pour l'exercice de leur activité lucrative personnelle, ces personnes disposent d'un établissement stable dans cet autre Etat. Dans cette éventualité, les revenus provenant de l'activité exercée dans ce dernier Etat ne sont imposables que dans cet Etat.

Artikel 11.

§ 1. Inkomst av fritt yrke och av annan självständig förvärvsverksamhet, som utövas av personer, som äro skattskyldiga i en av de avtalslutande staterna, skall — där fråga icke är om inkomst, som avses i artiklarna 5—7 samt artiklarna 9 och 10 i detta avtal — icke beskattas i den andra staten, för så vitt icke vederbörande innehar ett fast driftställe i denna andra stat för utövande av sin förvärvsverksamhet. I sistnämnda fall skall inkomst, härflytande från verksamheten i sistnämnda stat, beskattas endast i denna stat.

§ 2. — Nonobstant toutes autres dispositions de la présente convention, les revenus qu'un contribuable de l'un quelconque des Etats contractants obtient dans l'autre Etat en y organisant ou en y exploitant des spectacles, divertissements ou jeux quelconques ou en s'y produisant personnellement en public en qualité d'artiste, acteur, musicien, professionnel du sport ou dans une autre activité similaire, ne sont imposables que dans cet autre Etat, même si ce contribuable n'y possède pas d'établissement stable.

§ 2. Inkomst, som en person, skattskyldig i en av de avtalslutande staterna, uppbär i den andra staten genom att därstädes anordna eller låta utföra skådespel, nöjeställningar eller spel av något som helst slag eller genom att därstädes personligen uppträda såsom artist, skådespelare, musiker, professionell idrottsman eller i någon annan liknande egenskap, skall — oberoende av andra föreskrifter i detta avtal — beskattas allenast i denna andra stat även om den skattskyldige icke har något fast driftställe därstädes.

Article 12.

Les traitements, salaires, retraites, pensions de veuves et d'orphelins et autre allocations ou avantages appréciables en argent, alloués à ses ressortissants, par l'un des deux Etats ou par l'une de ses subdivisions politiques, directement ou à l'intervention de fonds créés à cette fin, en raison de services ou d'emplois publics actuels ou antérieurs, ne sont imposables que dans cet Etat. Sauf accord, dans des cas particuliers et sous condition de réciprocité, entre les autorités fiscales des deux Etats, cette disposition ne s'applique pas aux revenus qui sont payés en raison de services actuels ou antérieurs, rendus à des organismes publics se livrant à une activité industrielle ou commerciale ou à des établissements juridiquement autonomes constitués ou contrôlés par l'un des deux Etats ou par l'une de ses subdivisions politiques.

Article 13.

§ 1er. — En dehors des éventualités visées aux articles 10 et 12 de la présente convention, les rémunérations quelconques des personnes exerçant une activité lucrative dépendante ne sont imposables que dans l'Etat où cette activité est exercée.

Pour l'application de cette disposition, les personnes qui sont en service, en trafic international, sur des moyens de transports maritimes ou aériens, sont considérées comme exerçant leur activité dans l'Etat où se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise.

§ 2. — Toutefois une personne physique ayant son domicile fiscal dans l'un des deux Etats n'est pas imposable dans l'autre Etat en raison des rémunérations relatives à une activité lucrative dépendante, non visée à l'article 11, § 2, qu'elle a exercée dans cet autre Etat, si, dans le cours de l'année imposable:

1°) elle n'a séjourné dans ce dernier Etat que pendant une ou plusieurs périodes n'excédant pas au total 183 jours, et

Artikel 12.

Löner, arvoden, tjänstepensioner, änke- och pupillpensioner samt andra bidrag eller förmåner, som kunna uppskattas i penningar och som en av de två staterna eller någon statsrättslig underavdelning därav utbetalar till sina medborgare — antingen direkt eller genom förmedling av en fond, som bildats för detta ändamål — skola, där ersättningen utgår på grund av nuvarande eller tidigare offentlig tjänst eller anställning, beskattas endast i denna stat. Därest icke i särskilda fall och under förutsättning av ömsesidighet annat överenskommes mellan skattemyndigheterna i de båda staterna, skall nu berörda regel icke tillämpas ifråga om ersättning, som utbetalas på grund av nuvarande eller tidigare tjänst antingen hos offentliga organ, som utöva rörelse, eller hos juridiskt självständiga företag, upprättade eller kontrollerade av en av de två staterna eller av en av deras statsrättsliga underavdelningar.

Artikel 13.

§ 1. Inkomst av tjänst skall i andra fall än som avses i artiklarna 10 och 12 av detta avtal beskattas endast i den stat, där tjänsten utövas.

Vid tillämpningen av denna bestämmelse skola personer, anställda å fartyg eller luftfartyg i internationell trafik, anses utöva sin verksamhet i den stat, där företagets verkliga ledning har sitt säte.

§ 2. En fysisk person med skatterättsligt hemvist i en av de två staterna skall dock — med undantag för fall, som avses i artikel 11 § 2 — icke beskattas i den andra staten för inkomst av tjänst, som han har utövat i denna andra stat under förutsättning:

1) att han vistats i denna senare stat under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiga 183 dagar under beskattningsåret;

2°) son activité a été exercée en qualité de préposé ou de mandataire d'une personne physique ou morale, contribuable du premier Etat, et

3°) lesdites rémunérations n'ont pas grevé comme telles les résultats d'une activité lucrative, imposables dans l'autre Etat.

§ 3. — Les rémunérations quelconques des professeurs qui séjournent temporairement dans l'un des deux Etats pour y enseigner, pendant une période n'excédant pas deux ans, dans une université ou dans une autre institution d'enseignement supérieur, ne sont imposables que dans l'autre Etat si les intéressés y avaient leur domicile fiscal avant le commencement de ladite période.

§ 4. — Les pensions, autres que celles visées à l'article 12 de la présente convention, et les rentes viagères ne sont imposables que dans l'Etat du domicile fiscal des bénéficiaires.

Article 14.

Les sommes payées par des personnes physiques ou morales, contribuables de l'un des Etats contractants, pour couvrir les frais d'entretien, d'instruction ou de formation professionnelle d'étudiants, apprentis et stagiaires commerciaux séjournant temporairement dans l'autre Etat à l'effet d'y recevoir, à horaire plein, l'instruction ou une formation professionnelle, ne sont pas imposables dans cet autre Etat.

Article 15.

L'impôt d'Etat sur la fortune mentionné à l'article 2, § 1er, B, 5°), et tout autre impôt analogue auquel la convention sera étendue en vertu dudit article 2, § 2, ne s'appliqueront:

1°) aux biens immobiliers visés à l'article 4, que dans l'Etat où ces biens sont situés;

2°) aux autres éléments de fortune investis dans des établissements stables ou dans des entreprises mentionnées à l'article 7, que dans l'Etat où sont im-

2) att arbetet utförts för eller på uppdrag av en fysisk eller juridisk person, som är skattskyldig i förstnämnda stat; och

3) att ersättningen icke som sådan belastat en förvärvsverksamhet, som är underkastad beskattning i den andra staten.

§ 3. Professorer och lärare, som uppehålla sig tillfälligtvis i en av de båda staterna för undervisning vid universitet eller annan undervisningsanstalt för högre utbildning under en tid, ej överstigande två år, skola för den härför uppburna ersättningen beskattas endast i den andra staten, under förutsättning att vederbörande haft sitt skatterättsliga hemvist därstädes närmast före sagda period.

§ 4. Pensioner, med undantag för sådana, som avses i artikel 12 av detta avtal, samt livräntor beskattas endast i den stat, där betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist.

Artikel 14.

Studerande eller affärs- eller hantverkspraktikanter, som tillfälligtvis uppehålla sig i den ena staten för att åtnjuta heldagsundervisning eller heldagsutbildning, äro befriade från skattskyldighet i denna stat för belopp, som utbetalas till dem av fysiska eller juridiska personer, skattskyldiga i den andra avtalslutande staten, till bestridande av kostnaderna för deras uppehälle, undervisning eller utbildning.

Artikel 15.

Beträffande den statliga förmögenhetsskatt, som omförmåles i artikel 2 § 1 A 5), samt alla andra likartade skatter, som må komma att inbegripas under avtalet med stöd av artikel 2 § 2, skall gälla följande:

1) fast egendom, som avses i artikel 4, beskattas endast i den stat, där egendomen är belägen;

2) annan förmögenhet, nedlagd i fasta driftställen eller i företag, som avses i artikel 7, beskattas endast i den stat, som äger beskatta inkomsten av den

posables les revenus provenant de l'activité exercée dans ces établissements ou dans ces entreprises.

verksamhet, som utövas vid driftställen eller av företagen.

Article 16.

Lorsque, suivant les dispositions de la présente convention, un contribuable de l'un des Etats contractants a droit à l'exonération ou à une réduction d'impôt dans l'autre Etat, cette exonération ou cette réduction ne sera accordée aux successions indivises, que dans la mesure où l'impôt se rapporte à la quote-part des éléments imposables qui est attribuable à des ayants-droit, contribuables du premier Etat.

Artikel 16.

Då en skattskyldig i en av de avtalslutande staterna enligt bestämmelserna i detta avtal har rätt till skattebefrielse eller skattenedsättning i den andra staten, skall denna befrielse eller nedsättning tillkomma oskifta dödsbon allenast i den utsträckning, som skatten hänför sig till den del av den skattepliktiga inkomsten eller förmögenheten, vilken tillkommer sådana rättsinnehavare, som äro skattskyldiga i förstnämnda stat.

Article 17.

Dans la mesure où les articles précédents de la présente convention n'en disposent pas autrement, les revenus — y compris les profits résultant de l'aliénation de biens — et la fortune — y compris tous éléments de la fortune — ne sont imposables que dans celui des deux Etats où se trouve le domicile fiscal de la personne physique ou morale qui bénéficie de ces revenus ou à qui appartient cette fortune.

Artikel 17.

I den mån icke annorlunda stadgas i föregående artiklar i detta avtal skall inkomst — häri inbegripet inkomst genom avhåndande av egendom — och förmögenhet — häri inbegripet varje slag av förmögenhet — beskattas allenast i den av de båda staterna, där den fysiska eller juridiska person, som uppbar inkomsten eller äger förmögenheten, har sitt skatterättsliga hemvist.

Article 18.

§ 1er. — Nonobstant toute autre disposition de la présente convention, les impôts à caractère progressif pourront être calculés, dans chaque Etat, à charge des contribuables qui y possèdent leur domicile fiscal, sur l'ensemble des éléments imposables suivant la législation fiscale de cet Etat; mais, dans ce cas, il sera déduit de l'impôt ainsi calculé la quotité de celui-ci qui correspond proportionnellement au montant total de ceux desdits éléments dont l'imposition est exclusivement réservée à l'autre Etat en vertu de la convention. Cette règle s'appliquera également à tout impôt exceptionnel et temporaire — même non progressif — auquel la convention sera étendue en vertu de l'article 2 § 2; mais, la déduction susvisée à opérer sur un tel impôt dans l'Etat du domicile fiscal pourra être limitée de manière

Artikel 18.

§ 1. Oberoende av alla andra föreskrifter i detta avtal må vardera staten vid fastställandet av progressiv skatt för skattskyldiga, som hava sitt skatterättsliga hemvist i den staten, beräkna skatten med hänsyn tagen till all den inkomst eller förmögenhet, som är skattepliktig enligt skattelagstiftningen i den staten. I dylikt fall skall emellertid från den sålunda beräknade skatten avdrag ske med den del därav, som motsvarar förhållandet mellan å ena sidan summan av de belopp, beträffande vilka beskattningsrätten jämlikt detta avtal uteslutande förbehållits den andra staten, samt å andra sidan all den skattepliktiga inkomsten respektive förmögenheten. Denna regel är jämväl tillämplig beträffande varje extraordinär och tillfällig skatt — även om densamma icke är progressiv — beträffande vilken av-

telle que le montant total déduit de l'ensemble des impôts du contribuable dans cet Etat, n'excède pas le montant des impôts dus dans l'autre Etat sur les éléments dont l'imposition est exclusivement réservée à celui-ci par la convention.

En ce qui concerne la Belgique, l'impôt complémentaire personnel exigible à charge des non-habitants du Royaume qui y disposent d'une habitation ou y exploitent un établissement quelconque pourra, en outre, conformément à la législation belge, être établi sur un minimum de revenu égal à cinq fois la valeur locative des propriétés dont le contribuable dispose dans ledit Etat.

§ 2. — Lorsqu'un contribuable a transféré définitivement son domicile fiscal d'un Etat dans l'autre, il cesse d'être assujéti dans le premier Etat aux impôts pour lesquels le domicile fiscal est déterminant, pour la période postérieure à la date à laquelle le transfert a eu lieu. La période d'assujettissement auxdits impôts commence à cette date dans l'autre Etat.

Article 19.

§ 1er. — Les autorités fiscales des deux Etats contractants se communiqueront tous renseignements dont elles disposent ou qu'elles peuvent obtenir et qui seront nécessaires pour assurer l'application des dispositions de la présente convention ainsi que pour éviter la fraude fiscale ou pour appliquer les règles destinées à prévenir l'évasion fiscale dans le domaine des impôts faisant l'objet de cette convention.

§ 2. — Tous renseignements ainsi échangés devront être tenus secrets et

talet jämlikt artikel 2 § 2 kommer att gälla. I dylikt fall kan emellertid det avdrag, som enligt det ovan sagda skall verkställas å en sådan skatt i den stat, där den skattskyldige har sitt skatterättsliga hemvist, begränsas på sådant sätt, att det totala belopp, som skall avdragas från den skattskyldiges sammanlagda skatter i denna stat, icke överstiger beloppet av de skatter, som i den andra staten uttagas å den inkomst och den förmögenhet, beträffande vilken beskattningsrätten jämlikt detta avtal uteslutande förbehållits sistnämnda stat.

Utän hinder av vad ovan stadgas må, vad Belgien angår, den personliga inkomstskatt, som påföres personer, vilka icke äro bosatta i Belgien, men därstädes innehava en bostad eller därstädes utnyttja någon anläggning, i överensstämmelse med den belgiska lagstiftningen beräknas å ett minsta inkomstbelopp, motsvarande fem gånger hyresvärdet av den egendom, som den skattskyldige sålunda förfogar över i sagda stat.

§ 2. Då en skattskyldig utflyttar från den ena staten till den andra upphör skattskyldigheten i förstnämnda stat — såvitt skattskyldigheten är beroende å den skattskyldiges bosättning — med utgången av den dag, under vilken utflyttningen slutförts. Samtidigt inträder i den andra staten motsvarande skattskyldighet.

Artikel 19.

§ 1. Skattemyndigheterna i de båda avtalsslutande staterna skola tillhandahålla varandra alla upplysningar, som för dem äro tillgängliga eller som de kunna införskaffa och som äro erforderliga för att säkerställa tillämpningen av i detta avtal meddelade föreskrifter ävensom för att förhindra skattebedrägeri eller för att tillämpa sådana bestämmelser, som äro avsedda att förhindra obehörigt undgående av de skatter, som avses i detta avtal.

§ 2. Sålunda utbytta upplysningar skola behandlas såsom hemliga och få

ne pourront être révélés, en dehors du contribuable ou de son mandataire, à aucune personne autre que celles qui s'occupent de l'établissement et du recouvrement des impôts visés à la présente convention, ainsi que des réclamations et recours relatifs à ces impôts.

§ 3. — Les dispositions du présent article ne peuvent avoir pour effet d'imposer aux autorités fiscales de l'un des deux Etats l'obligation de communiquer, soit des renseignements qui, en raison de leur nature, ne peuvent être obtenus d'après sa propre législation fiscale ou d'après celle de l'autre Etat, soit des renseignements dont elles estimeraient que la communication est susceptible de révéler un procédé de fabrication ou de porter atteinte à un secret industriel, commercial ou professionnel ou à l'ordre public. Ces dispositions ne peuvent, non plus, être considérées comme imposant aux autorités fiscales de l'un des deux Etats l'obligation d'accomplir des actes qui ne seraient pas conformes à sa réglementation ou à ses pratiques.

Article 20.

§ 1er. — Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de recouvrer en principal, accroissements, additionnels, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal, les impôts visés à l'article 2 de la présente convention.

§ 2. — Sur requête de l'un des deux Etats contractants, l'autre Etat contractant recouvrera, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables au recouvrement de ses propres impôts, les créances fiscales visées au § 1er qui sont exigibles dans le premier Etat. Les dites créances ne jouiront d'aucun privilège dans l'Etat requis et celui-ci ne sera pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

§ 3. — Les requêtes visées au § 2 seront appuyées de documents établis-

icke yppas för andra personer — frånsett den skattskyldige eller hans ombud — än dem, som handlägga taxering och uppbörd av de skatter, som avses i detta avtal, eller handlägga framställningar och besvär avseende dessa skatter.

§ 3. Föreskrifterna i denna artikel medföra icke skyldighet för skattemyndigheterna i en av de båda staterna att tillhandahålla upplysningar, vilka på grund av sin beskaffenhet icke kunna erhållas enligt dess egen skattelagstiftning eller enligt skattelagstiftningen i den andra staten, eller upplysningar, vilkas tillhandahållande anses vara ägnat att röja någon tillverkningsmetod eller någon industri-, affärs- eller yrkeshemlighet eller ock att skada ett allmänt intresse. Dessa föreskrifter medföra ej heller någon skyldighet för skattemyndigheterna i en av de båda staterna att vidtaga åtgärder, som avvika från lagstiftning eller praxis i denna stat.

Artikel 20.

§ 1. De avtalslutande staterna förbinda sig att lämna varandra biträde och handräckning för indrivning av de i artikel 2 av detta avtal omfördälda skatterna jämte förhöjningar, tillägg, räntor, kostnader och viten utan straffrättslig karaktär.

§ 2. På framställning av den ena av de båda avtalslutande staterna skall den andra avtalslutande staten i enlighet med sina lagar och författningar beträffande indrivning av egna skatter verkställa indrivning av sådana i § 1 angivna fordringar, vilka äro exigibla i förstnämnda stat. Nämnda fordringar skola icke åtnjuta någon förmånsrätt i den stat, till vilken framställningen riktas, och denna stat skall icke vara pliktig att tillgripa verkställighetsåtgärder, som icke äro i överensstämmelse med lagar och författningar i den stat, som gjort framställningen.

§ 3. Vid de framställningar, som avses i § 2, skola fogas handlingar, ut-

sant que, suivant la législation de l'Etat requérant, les impôts qui y sont mentionnés sont exigibles dans cet Etat.

§ 4. — Dans le cas où une requête visée aux §§ 2 et 3 du présent article concerne un ressortissant ou une personne morale de l'Etat requis, celui-ci ne sera tenu de recouvrer que:

1°) les impôts dont ce ressortissant ou cette personne morale aurait été indûment exonéré en raison de l'existence de la convention;

2°) les impôts dus par un tel ressortissant, dans l'Etat requérant, pour la période pendant laquelle il a eu sa résidence dans cet Etat.

Article 21.

§ 1er. — Les autorités fiscales des deux Etats contractants pourront arrêter, de commun accord, les réglemens nécessaires à l'exécution des dispositions de la présente convention.

§ 2. — Dans le cas où l'exécution de certaines dispositions de cette convention donnerait lieu à des difficultés ou à des doutes, les autorités fiscales des deux Etats contractants s'entendront pour interpréter ces dispositions dans l'esprit de la convention. Elles pourront, de commun accord, appliquer les règles prévues à la présente convention aux personnes physiques ou morales qui ont leur domicile fiscal dans un tiers Etat, mais qui possèdent dans l'un des deux Etats contractants un établissement stable dont certains revenus proviennent de l'autre Etat contractant ou dont certains biens sont situés dans cet autre Etat.

§ 3. — Si un contribuable de l'un des Etats contractants prouve que les taxations établies ou projetées à sa charge ont entraîné ou doivent entraîner pour lui une double imposition interdite par la convention, il peut, sans préjudice de l'exercice de ses droits de réclamation

visande att de i framställningen avsedda skattefordringarna enligt lagstiftningen i den stat, från vilken framställningen göres, där äro exigibla.

§ 4. Därest en sådan framställning, som omförmåles i §§ 2 och 3 i förevarande artikel, avser en medborgare eller en juridisk person i den stat, till vilken framställningen riktas, är denna stat icke skyldig att verkställa indrivning i andra fall än då fråga är om:

1) sådana skatter, från vilka medborgaren eller den juridiska personen medgivits befrielse på grund av avtalet men beträffande vilka skatter sådan befrielse icke enligt avtalet bort äga rum; eller

2) sådana skatter, för vilka en dylik medborgare häftar i den stat, som gjort framställningen, med avseende å en tidsperiod under vilken han haft sitt hemvist i denna stat.

Artikel 21.

§ 1. Skattemyndigheterna i de båda avtalsslutande staterna kunna gemensamt överenskomma om fastställande av sådana föreskrifter, som äro erforderliga för tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal.

§ 2. I fall, då tillämpningen av vissa bestämmelser i detta avtal föranleder svårigheter eller tvivelsmål, skola skattemyndigheterna i de två avtalsslutande staterna förhandla med varandra i syfte att tolka dessa bestämmelser i överensstämmelse med avtalets principer. De kunna överenskomma om att tillämpa de i detta avtal föreskrivna bestämmelserna å fysiska eller juridiska personer, som hava sitt skatterättsliga hemvist i en tredje stat men som i en av de båda avtalsslutande staterna hava ett fast driftställe, vilket uppbär vissa inkomster från den andra avtalsslutande staten eller äger vissa tillgångar i denna andra stat.

§ 3. Därest en skattskyldig i en av de avtalsslutande staterna visar, att de taxeringar, vilka åsatts honom eller om vilka förslag väckts, för honom medfört eller komma att medföra en mot avtalet stridande dubbelbeskattning, äger han — utan att hans rätt att göra framställ-

et de recours dans chaque Etat, adresser aux autorités fiscales de l'Etat ou se trouve son domicile fiscal une demande écrite et motivée de revision desdites taxations. Cette demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la date de la notification ou de la perception à la source de la seconde imposition. Si elles en reconnaissent le bien-fondé, les autorités fiscales saisies d'une telle demande s'entendront avec les autorités fiscales de l'autre Etat pour éviter la double imposition.

Article 22.

§ 1er. — Les dispositions de la présente convention ne limitent pas les droits et avantages que la législation de l'un quelconque des Etats contractants accorde aux contribuables en matière d'impôts visés à l'article 2 de la présente convention.

§ 2. — Les personnes physiques qui ont leur domicile fiscal dans l'un des deux Etats et qui sont imposables dans l'autre Etat y bénéficient, pour l'assiette des impôts visés à l'article 2 de la présente convention, des exemptions, abattements à la base, déductions, réductions ou autres avantages, qui sont accordés, en raison de leurs charges de famille, aux personnes physiques, ressortissantes de cet autre Etat, mais n'y ayant pas leur domicile fiscal.

Sauf en ce qui concerne les représentants et voyageurs de commerce, cette disposition ne fait pas obstacle à la perception, suivant les règles propres à la législation fiscale de chacun des deux Etats, des taxes sur les avantages et privilèges spéciaux, exigibles en Suède et du minimum de taxe professionnelle, exigible en Belgique de certains contribuables.

§ 3. — Les ressortissants et personnes morales de l'un des Etats contractants

ningar och anföra besvär i någon av staterna därav påverkas — hos skattemyndigheterna i den stat, där han har sitt skatterättsliga hemvist, göra framställning om ändring av ifrågavarande taxeringar; sådan framställning skall göras skriftligen och innefatta motivering. Framställningen bör ingivas inom två år från den dag, då den skattskyldige i vederbörlig ordning erhållit underrättelse om den senast påförda skatten eller då denna skatt uttagits genom skatteavdrag vid källan. Anses framställningen grundad, skola de skattemyndigheter, hos vilka framställningen gjorts, överlägga med skattemyndigheterna i den andra staten i syfte att undvika dubbelbeskattningen.

Artikel 22.

§ 1. Bestämmelserna i detta avtal inskränka icke de rättigheter och förmåner, som tillförsäkras de skattskyldiga enligt lagstiftningen i någon av de avtalslutande staterna ifråga om skatter, som avses i artikel 2 i detta avtal.

§ 2. Fysiska personer, vilka hava sitt skatterättsliga hemvist i en av de båda staterna och vilka äro skattskyldiga i den andra staten, äga vid påförandet därstädes av de skatter, som avses i artikel 2 i detta avtal, åtnjuta samma befrielser, grundavdrag, andra avdrag och nedsättningar samt övriga förmåner, som på grund av försörjningsplikt mot familj tillerkännas fysiska personer, vilka äro medborgare i denna andra stat men vilka där icke hava sitt skatterättsliga hemvist.

Oberoende av vad sålunda stadgats må — i enlighet med vederbörliga föreskrifter i skattelagstiftningen i envar av de båda staterna — uttagas de bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som utgå i Sverige, och det minimibelopp av skatten å inkomst av rörelse och tjänst, som i Belgien påföres vissa skattskyldiga; det sagda gäller dock icke i fall, då fråga är om handelsagenter och handelsresande.

§ 3. Såvitt fråga är om sådana skatter, som angivas i artikel 2 av detta

ne seront pas soumis dans l'autre Etat, du chef des impôts visés à l'article 2 de la présente convention et en raison des revenus et capitaux attribuables à leurs établissements stables situés dans cet autre Etat, à une charge plus élevée que celle des ressortissants et personnes morales similaires de ce dernier Etat qui se trouvent dans les mêmes conditions.

En application de cette disposition, les sociétés belges par actions qui possèdent un établissement stable en Suède ne seront pas soumises dans cet Etat à l'impôt sur la fortune, aussi longtemps que cet impôt n'y sera pas perçu à charge des sociétés suédoises par actions et les sociétés suédoises par actions qui possèdent un établissement stable en Belgique n'y seront pas soumises sur les bénéfiques de cet établissement à une taxation plus élevée que celle qui frapperait les mêmes bénéfiques s'ils étaient obtenus et mis en réserve par une société belge similaire.

Article 23.

Les autorités fiscales visées dans la présente convention sont, en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son délégué et en ce qui concerne la Suède, le Ministre des Finances ou son délégué.

Article 24.

La convention conclue entre la Belgique et la Suède le 31 mai 1929 en vue d'éviter la double imposition des revenus des entreprises de navigation maritime cessera d'exercer ses effets aussi longtemps que les dispositions de la présente convention seront en vigueur.

Article 25.

§ 1er. — La présente convention sera ratifiée, en ce qui concerne la Belgique, par Sa Majesté le Roi des Belges et, en ce qui concerne la Suède, par sa Majesté le Roi de Suède avec l'assentiment du Riksdag. Les instruments de ratification seront échangés le plus tôt possible à Bruxelles.

avtal, skola medborgare och juridiska personer i en av de avtalslutande staterna icke beträffande inkomst och förmögenhet, nämligen till deras fasta driftställen i den andra staten, därstädes påföras högre skatt än som under enahanda förhållanden påföres medborgare och juridiska personer i denna senare stat.

Vid tillämpningen av denna föreskrift skall iakttagas, att belgiska aktiebolag, som hava ett fast driftställe i Sverige, icke må bliva föremål för förmögenhetsskatt i denna stat så länge som dylik skatt icke där uttages av svenska aktiebolag. Icke heller må svenska aktiebolag, som hava ett fast driftställe i Belgien, där bliva föremål för högre skatt å detta driftställes inkomster än som skulle hava påförts samma inkomster, därest de förvärvats av ett motsvarande belgiskt bolag samt hänförs till dess reserverade medel.

Artikel 23.

De skattemyndigheter, vilka omförmålas i detta avtal, äro, i vad avser Sverige, finansministern eller hans befullmäktigade ombud samt, i vad avser Belgien, finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

Artikel 24.

Avtalet mellan Sverige och Belgien den 31 maj 1929 angående förhindrande av dubbelbeskattning av inkomster härrörande från rederirörelse skall icke tillämpas så länge som bestämmelserna i detta avtal äro i kraft.

Artikel 25.

§ 1. Detta avtal skall ratificeras för Sveriges vidkommande av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Belgiens vidkommande av Hans Majestät Belgiernas Konung. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utbytas i Bryssel.

§ 2. — La convention entrera en vigueur dès l'échange des instruments de ratification et elle s'appliquera:

1°) aux impôts dus à la source à titre définitif sur les revenus attribués aux bénéficiaires à dater du 1er janvier 1953 et non échus avant cette date; toutefois, l'article 8, § 4, de la présente convention ne s'appliquera qu'aux dividendes ou autres revenus d'actions provenant de bénéfices sociaux réalisés pendant des périodes imposables se terminant après la date de mise en vigueur de cette convention;

2°) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables clôturées postérieurement au 29 février 1952, sans qu'il puisse en résulter un remboursement d'impôts perçus à la source;

3°) aux impôts suédois sur la fortune et sur les biens immobiliers, qui feront l'objet de la taxation des années 1953 et suivantes.

Article 26.

La présente convention restera indéfiniment en vigueur; mais chacun des Etats contractants, pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année à dater de celle de sa ratification, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 30 juin d'une telle année, la convention s'appliquera pour la dernière fois:

1°) aux impôts dus à la source à titre définitif sur les revenus normalement attribués aux bénéficiaires au plus tard le 31 décembre de cette année;

2°) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables clôturées normalement au plus tard le dernier jour du mois de février de l'année suivant celle de la dénonciation;

§ 2. Avtalet skall träda i kraft i och med att ratifikationshandlingarna utväxlats och skall tillämpas:

1) å sådana skatter, uttagna genom avdrag vid källan och innefattande en slutgiltig skattebetalning, som utgå å inkomster, vilka blivit tillgängliga för lyftning från och med den 1 januari 1953 och icke förfallit till betalning dessförinnan; dock skall artikel 8 § 4 av detta avtal icke tillämpas ifråga om annan utdelning eller annan avkastning å aktier än sådan, som härflyter av vinst, som förvärvats under beskattningsperioder, vilka utlöpa efter den dag, då detta avtal trätt i kraft;

2) å andra inkomstskatter, som påförts för beskattningsperioder, vilka avslutats efter den 29 februari 1952, dock att denna bestämmelse icke får föranleda till restitution av skatter, uttagna genom avdrag vid källan;

3) å svensk förmögenhetsskatt och kommunal fastighetsskatt, som påförts på grund av 1953 eller senare års taxering.

Artikel 26.

Detta avtal skall förbli i kraft utan tidsbegränsning, men envar av de avtalslutande staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än under det femte året efter det år, under vilket avtalet ratificerats — hos den andra staten på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet. I den händelse avtalet uppsäges före den 30 juni under år, som ovan avses, skall avtalet sista gången tillämpas:

1) å sådana skatter, uttagna genom avdrag vid källan och innefattande en slutgiltig skattebetalning, som utgå å inkomster, vilka i vanlig ordning blivit tillgängliga för lyftning senast den 31 december sagda år;

2) å andra inkomstskatter, som påförts för beskattningsperioder, vilka i vanlig ordning avslutats senast den sista dagen i februari månad året efter det, varunder uppsägningen skedde;

3°) aux impôts suédois sur la fortune et sur les biens immobiliers, qui feront l'objet de la taxation de l'année suivant celle de la dénonciation.

En foi de quoi les plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Stockholm en double exemplaire en langues française et suédoise, les deux textes faisant également foi, le 1er avril 1953.

3) å svensk förmögenhetsskatt och kommunal fastighetsskatt, som påförts på grund av taxering året efter det, varunder uppsägningen skedde.

Till bekräftelse härå hava ovan nämnda befullmäktigade ombud under tecknat detta avtal och försett det samma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm i två exemplar, på svenska och franska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, den 1 april 1953.

Dag Hammarskjöld

(L. S.)

J. de Lalain

(L. S.)

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
27 mars 1953.*

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anmäler efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena fråga om godkännande av *förslag till avtal mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet* samt anför därvid.

Den 31 maj 1929 träffades ett avtal mellan Sverige och Belgien angående förhindrande av dubbelbeskattning av inkomster härrörande från rederirörelse (Sveriges överenskommelser med främmande makter nr 49, år 1930).

Under senare år har från åtskilliga håll gjorts framställningar angående inledande av förhandlingar med Belgien i syfte att få till stånd ett allmänt avtal för undvikande av dubbelbeskattning. De båda ländernas regeringar blev så småningom ense om att inleda sådana förhandlingar. Förhandlingar ägde därefter rum i Bryssel under tiden den 28 maj—den 3 juni 1952 samt i Stockholm under tiden den 15—den 18 juli 1952. Förhandlingarna fördes å svensk sida av generaldirektören Rolf Dahlgren, f. d. kammarrättsrådet Otto Ekenberg samt juris doktorn K. G. A. Sandström. Efter kompletterande skriftväxling mellan förhandlarna nåddes enighet om ett på svenska och franska språken avfattat förslag till avtal mellan de båda länderna för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Avtalsförslaget — vilket torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — överlämnades därefter av förhandlarna till respektive regeringar för godkännande.

Avtalsförslaget har remitterats till *kammarrätten*, som i utlåtande den 26 mars 1953 förklarar sig icke ha något att erinra mot förslaget.

Till en början torde jag med några ord få beröra det *belgiska skattesystemet*. Den statliga inkomstbeskattningen omfattar tre avkastningsskatter, vilka utgår å inkomst av respektive fast egendom (la contribution foncière), kapital (la taxe mobilière) samt rörelse och tjänst (la taxe professionnelle). Härjämte uttages två skatter av mera allmän karaktär, nämligen dels »kris-

¹ Bilagan har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med avtalsförslaget utom därutinnan *att* ombudens namn tillagts i ingressen, *att* datering och underskrift verkstälts samt *att* ratifikationsortens namn införts i artikel 25 § 1.

skatten» (la contribution nationale de crise), som närmast är att betrakta som en tilläggsskatt å de olika inkomstlagen, dels ock den personliga inkomstskatten (l'impôt complémentaire personnel), som drabbar fysiska personers totalinkomst. Kommunal inkomstskatt utgår endast i form av en tilläggsskatt till den statliga fastighetsskatten. (År 1948 sammanfördes bestämmelserna om de gällande inkomstskatterna — utom »krisskatten» — i en författning. Beträffande »krisskatten» meddelades föreskrifter i en särskild förordning av samma år.) Någon förmögenhetsskatt utgår icke i Belgien.

Fastighetsskatten drabbar i Belgien belägna fastigheter och utgår å fastigheternas i särskild ordning beräknade medelnettoavkastning (le revenu cadastral), vilken fastställs vid en efter 20 år återkommande taxeringsförrättning. Skatten uttages av ägaren eller nyttjanderättshavaren, oberoende av om han är bosatt eller hemmahörande i Belgien eller i annat land.

Fastighetsskatten utgår i regel med 6 % av »le revenu cadastral» men skattesatsen kan reduceras i vissa fall; sålunda nedsättes densamma med en fjärdedel, om fastigheten helt nyttjas som bostad åt den skattskyldige och fastighetens »revenu cadastral» icke överstiger vissa belopp (1 500—3 000 francs) varierande efter folkmängden å den ort, där fastigheten är belägen. För industrifastigheter utgår skatten å en till 150 % förhöjd »revenu cadastral».

Till skattepliktiga *kapitalinkomster* hänföres utdelningar, räntor och andra förmåner av varje slag, som utgår på grund av innehav av belgiska eller andra aktier, andelar, obligationer och andra fordringar, banktillgodohavanden, depositioner m. m. Skatt utgår dock icke å inkomst av icke belgiska värdepapper, som deponerats i Belgien av fysiska eller juridiska personer, vilka varken är där bosatta eller där har sitt hemvist eller där innehar ett fast driftställe. Såsom inkomst av aktier och andelar anses även kapitalåterbetalningar, som sker före företagets upplösning. Till kapitalinkomst räknas jämväl inkomst genom uthyrning eller annat upplåtande av lös egendom. Detsamma gäller inkomst av i utlandet belägen fast egendom, som icke är belägen i Belgien. Att märka är, att räntor å fordringar och depositioner, som hänför sig till i Belgien bedriven rörelse, inräknas i den rörelseinkomst, som beskattas genom »la taxe professionnelle».

Den skatt, som belöper å kapitalinkomst, uttages i allmänhet vid källan hos den som gör utbetalningen. Sker utbetalningen icke i Belgien erlägger inkomsttagaren själv skatten.

Ifrågarvarande skatt är proportionell och utgår med olika procentsatser för skilda slag av kapitalinkomster. Som exempel må nämnas, att skatten utgår med 30 % å aktieutdelningar från belgiska bolag (d. v. s. bolag vilka i Belgien har sitt säte eller sin verkliga ledning). Den del av utdelningen, som svarar mot inkomster, vilka förvärvats och beskattats annorstädes än i Belgien, beskattas dock endast med 10 %; härtill kommer emellertid en tilläggsskatt till staten å 2 %. Samma skattesats, tillhopa 12 %, gäller all annan kapitalinkomst, som härrör från annat land än Belgien; dock att skattesatsen i vissa undantagsfall kan nedgå till 6 %. I övrigt varierar skattesatsen mellan 2—15 %.

Skatten å inkomst av rörelse och tjänst drabbar inkomst av förvärvsverksamhet, som icke är underkastad fastighetsskatten och skatten å kapitalinkomst. Hit räknas inkomster av industri och handel samt jordbruk, arbetsanställning, fria yrken och tillfällig förvärvsverksamhet. För den som är bosatt i Belgien inträder skattskyldighet även för inkomst av dylikt slag som förvärvas utom Belgien.

Beträffande reglerna för inkomststoppsskattningen må nämnas, att, då rörelse bedrivs i Belgien av andra än belgiska medborgare, avdrag erhålles endast för de utgifter som hänför sig till deras driftställen i Belgien. Såvitt angår fysiska personer utgår skatten icke å inkomster understigande vissa lägre belopp. För inkomster överstigande dessa minimibelopp, till och med 150 000 francs, tillämpas olika progressiva skalor, varierande efter folkmängden å den skattskyldiges bostadsort eller den ort där verksamheten bedrivs och efter antalet familjemedlemmar. För inkomster över 150 000 francs utgör skatten *lägst* 27 500 francs ökat med 27,5 % av den del av inkomsten som överstiger 150 000 francs upp till 250 000 francs samt *högst* 35 % för inkomster överstigande 1 000 000 francs. För styrelsearvoden och liknande utgår en viss förhöjning av skatten.

För bolag och vissa sammanslutningar utgör skatten *lägst* 25 och *högst* 40 %, alltefter inkomstens storlek. För icke belgiska bolag utgår dock skatten alltid med 40 %.

Aktiebolag — liksom vissa andra juridiska personer — erlägger skatt endast för den del av inkomsten, som icke utdelas till aktieägare eller andelsägare. Därest utdelning sker, skall emellertid bolaget innehålla den skatt, som belöper å utdelningen.

För den del av inkomsten som förvärvats och beskattats utom Belgien reduceras skatten till en femtedel.

I vissa fall kan den eljest utgående »taxe professionnelle» förhöjas med 20 %, såvitt angår inkomst av rörelse, styrelsearvoden o. d. samt inkomst av fria yrken. Denna förhöjning bortfaller dock helt eller delvis om skattebetalningen sker inom vissa kortare tidsfrister.

Krisskatten är en tilläggsskatt å de inkomster, som är föremål för fastighetsskatten och skatten å kapitalinkomster. Å aktieutdelningar från belgiska bolag utgår skatten med 20 %. För den del av bolagsinkomsten, som svarar mot intäkter vilka förvärvats och beskattats utom Belgien, reduceras skatten till en femtedel. För övriga kapitalinkomster utgår skatten efter en progressiv skala med *lägst* 2 % å en beskattningsbar inkomst understigande 3 000 francs och *högst* 15 % å en beskattningsbar inkomst av 200 000 francs och däröver. Beträffande kapitalinkomst som förvärvats och beskattats utom Belgien reduceras skatten till en tredjedel. För inkomst av fast egendom tillämpas en skatteskala, varierande mellan 2 och 15 %. Å inkomster, som är föremål för »taxe professionnelle» utgår däremot icke någon krisskatt; så har dock tidigare varit fallet men skattesatsen har nu inarbetats i skattesatsen för förstnämnda skatt.

Den personliga inkomstskatten utgår å den skattskyldiges totalinkomst.

Inkomstberäkningen sammanfaller dock icke helt med den för avkastnings-skattnerna gällande inkomstberäkningen. Skatten, som icke uttages å vissa lägre inkomstbelopp, utgör lägst 0,5 % för inkomster till och med 50 000 francs och högst 30 % för inkomster överstigande 1 000 000 francs.

Utformningen av de föreslagna avtalsbestämmelserna har givetvis påverkats av att de båda staternas skattesystem sinsemellan är ganska olikartade. Detta har lett till att avtalsförslaget fått en avfattning, som i vissa avseenden skiljer sig från innehållet i de avtal, Sverige tidigare ingått i syfte att undvika dubbelbeskattning. De föreslagna avtalsbestämmelserna torde icke desto mindre vara väl ägnade att undanröja eller lindra dubbelbeskattningen. Utöver en hänvisning till den föreslagna avtalstexten torde det vara tillfyllest att här framhålla följande.

I avtalsförslaget har tillämpats den metod för dubbelbeskattningens undanröjande, som för Sveriges vidkommande oftast kommit till användning, i vart fall i de äldre avtalen. Metoden innebär, att beskattningsrätten till viss inkomst eller viss förmögenhet förbehållits den ena staten med den andras uteslutande. Man har således här icke behövt tillämpa det ibland, företrädesvis på anglo-sachsiskt håll, använda systemet, enligt vilket endera eller envar av staterna vid påförande av skatt medger avdrag för skatt, som uttages i den andra staten: credit of tax-systemet (jämför exempelvis avtalen med Amerikas Förenta stater, Storbritannien och Canada).

Avtalsförslaget har i fråga om omfattningen av de belgiska eftergifterna rönt inflytande av det förhållandet, att i Belgien icke finns motsvarighet till de svenska bestämmelserna, enligt vilka aktiebolags vinst som utdelas i regel beskattas såväl hos det utdelande bolaget som hos mottagaren. I Belgien beskattas utdelning endast i mottagarens hand, ehuru, såsom förut nämnts, bolaget vid utbetalningen därav skall göra avdrag för därå belöpande skatt. Härjämte har avtalet rönt inflytande av de icke oväsentliga skattelättnader, som enligt den interna belgiska skattelagstiftningen i vissa fall medges beträffande inkomster, vilka förvärvats och beskattats utom Belgien; med avseende härå hänvisas till den föregående redogörelsen.

Vad angår frågan om *vilka skatter, som inbegripes under avtalet*, må framhållas att i uppräknigen i artikel 2 § 1 medtagits jämväl den svenska statliga förmögenhetsskatten, ehuru i Belgien icke för närvarande uttages någon motsvarande skatt. Därest efter avtalets undertecknande i Belgien införes en likartad förmögenhetsskatt, skall emellertid enligt § 2 samma artikel avtalet tillämpas jämväl å denna skatt. Avtalsförslaget innehåller därför även bestämmelser om undvikande av dubbelbeskattning av förmögenhet (artikel 15 o. f.). — Vidare har bland de uppräknade belgiska skatterna medtagits den speciella skatten å avkastningen av rätt till jakt, fiske eller fågelfångst, ehuru någon svensk motsvarighet icke finnes.

Av artikel 2 § 2 jämförd med artikel 18 § 1 framgår, att avtalet är tillämpligt även å extraordinära och tillfälliga skatter, som i övrigt är likartade med de i artikel 2 § 1 uppräknade.

Beträffande avtalets *giltighetsområde i geografiskt hänseende* bör nämnas, att avtalet beträffande Belgien skall tillämpas allenast å dess europeiska område (artikel 1 § 2).

Vad härefter angår frågan om *vilka skattskyldiga som inbegripes under avtalet* må framhållas, att förslaget avser fysiska eller juridiska personer, vilka har sitt skatterättsliga hemvist i en av de båda staterna och vilka uppstår vissa inkomster från den andra statens område eller äger vissa tillgångar, befintliga inom sistnämnda område. Begreppet skatterättsligt hemvist definieras närmare i artikel 3.

Den i artikel 4 § 1 gjorda bestämningen av *inkomst av fast egendom* har sin förklaring i de särskilda bestämmelser, som i belgisk skattelagstiftning meddelats beträffande beskattningen av fastighetsinkomst. Enligt den belgiska lagstiftningen beskattas nämligen vad som enligt densamma anses vara inkomst i egentlig mening av fast egendom — till sådan egendom hänföres icke blott mark, som användes för jordbruk och skogsbruk samt för bebyggelse utan även gruvor och stenbrott — genom fastighetsskatten och i samband därmed uttagen krisskatt; härtill kommer för fysiska personer den personliga inkomstskatten. Denna beskattning avser fastighetens avkastningsvärde, sådant detta kommer till uttryck i »le revenu cadastral». Så snart en fastighet av ägaren eller nyttjanderättshavaren utnyttjas i förvärvssyfte, underkastas emellertid nettoinkomsten härav den skatt, som utgår å inkomst av rörelse och tjänst (la taxe professionnelle). Vid beräkningen av sagda nettoinkomst skall dock avdrag ske för fastighetens »revenu cadastral», som ju redan beskattats. När inkomst av fast egendom skall anses härröra från förvärvsverksamhet får bedömas med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet. En fysisk person, som inskränker sig till att förvalta sin fastighet utan att ägna sig åt yrkesmässig förvärvsverksamhet av något slag eller till att själv nyttja den för sitt eget och familjens behov, är icke underkastad »la taxe professionnelle». Däremot är ett affärsbolag underkastat sistnämnda skatt för alla inkomster, som det uppstår från sin fasta egendom utöver egendomens »revenu cadastral», emedan i företagens natur anses ligga, att dess verksamhet avser förvärvande av inkomst. I fråga om fast egendom, som på angivna sätt utnyttjas i förvärvssyfte, talar den belgiska lagstiftningen om fastighets-, gruv-, jordbruks- och skogsbruksföretag samt liknande. Då inkomst av förvärvsverksamhet av sistnämnda slag således enligt belgisk lagstiftning beskattas på samma sätt som inkomst av rörelse, har det ansetts påkallat, att för skattskyldig, som uppstår fastighetsinkomst i en av honom bedriven rörelse (jämför artikel 5) bereda möjlighet att beräkna inkomsten från fastigheten som om den härrörde från

fast driftställe i den stat, där fastigheten är belägen. Föreskrift härom har intagits i artikel 4 § 2 första punkten. Härmed har närmast åsyftats att vid beräkning av fastighetsinkomsten kunna taga hänsyn icke blott till de direkta kostnaderna för inkomstens förvärvande i den stat, där fastigheten är belägen, utan även till fastighetens andel i de kostnader för den allmänna ledningen och förvaltningen, som rörelsens centrala ledning i den andra staten haft (jämför bestämmelserna i artikel 5 om uppskattningen av inkomster härrörande från fast driftställe). Den i artikel 4 § 2 andra punkten gjorda reservationen åsyftar att även i sistnämnda fall för envar av de båda staterna garantera ett minimum av skatt av sådan schablonmässig karaktär som den svenska kommunala fastighetsskatten respektive den belgiska fastighetsskatten.

Bestämmelserna i artikel 5 § 1 angående beskattningsrätten till *inkomst av rörelse* har avfattats på sätt regelmässigt plägar ske i avtal av förevarande slag. De i artikeln i övrigt givna föreskrifterna om uppskattningen av det fasta driftställets inkomster är däremot utförligare än motsvarande föreskrifter i de tidigare av Sverige ingångna avtalen. Syftet är att åstadkomma en ur de båda staternas synpunkt rättvis inkomstuppskattning och att därvid i möjligaste mån komma till rätta med sådana faktorer, som är ägnade att förrycka den riktiga inkomstuppskattningen.

I fråga om definitionen av begreppet *fast driftställe* må nämnas, att den i artikel 6 § 2 andra stycket intagna särskilda bestämmelsen beträffande försäkringsföretag överensstämmer med den tolkning av begreppet, varom överenskommelse träffats i fråga om tillämpningen av avtalet mellan Sverige och Frankrike; angående denna fråga må hänvisas till kungörelsen den 7 oktober 1949 (Svensk förf.saml. nr 519).

Vidare kan framhållas, att den i artikel 6 § 3 meddelade föreskriften angående fast driftställe för delägare i bolag som icke är aktiebolag — såsom svenskt handelsbolag eller ett belgiskt bolag med begränsad personlig ansvarighet — eller för medlem i sammanslutning, som icke är juridisk person, icke gäller sådana delägare eller medlemmar, vilkas ansvarighet är begränsad till deras insatser och vilka icke deltar i bolagets eller sammanslutningens ledning eller förvaltning. De inkomster, som tillfaller sistnämnda kategorier, torde därför böra betraktas som inkomst av kapital och, såvitt avtalet är i fråga, behandlas på samma sätt som aktieutdelningar samt följa de regler som gäller för dylika. Detta innebär bl. a., att den »taxe mobilière» och den krisskatt, som kan komma att i Belgien uttagas å dessa inkomster, tillkommande en delägare, vilken är skattskyldig i Sverige, skall vara begränsad till de vid avtalets undertecknande gällande skattesatserna (artikel 8 § 2 näst sista stycket) samt att någon personlig inkomstskatt icke utgår i Belgien; jag återkommer härtill i det följande. I Sverige beskattas inkomsten i vanlig ordning. Vad angår beskattningen i Sverige i dylika fall erinras dock om att enligt 38 § 1 mom. kommunalskattelagen skall utdelning å andelar i sådana utländska bolag, som avses i avtalsförslagets artikel 6 § 3, beskattas såsom intäkt av kapital, varemot ej utdelad vinst i dylikt bolag icke blir

föremål för beskattning i Sverige. Bestämmelsen i artikel 6 § 3 innebär således, att beträffande däri avsedd, i Sverige bosatt delägare i belgiskt bolag (utan fast driftställe här i riket) Sverige avstår från sin eljest förhandenvärande rätt att beskatta utdelat belopp. I fråga om i Belgien bosatt delägare i svenskt bolag, som här avses, innebär den föreslagna avtalsbestämmelsen, att Sverige avstår från beskattningsrätten såvitt angår andra delägare än sådana som avses i artikel 6 § 3. Den här berörda bestämmelsen, som i någon mån komplicerar den praktiska tillämpningen av avtalet, torde dock icke komma att få någon större praktisk betydelse.

I fråga om *inkomst av kapital* har det — såsom ofta varit fallet — visat sig svårt att, särskilt beträffande aktieutdelningar, vinna en för båda parterna tillfredsställande fördelning av beskattningsrätten. Svårigheterna har haft sin grund bl. a. i arten och omfattningen av vardera statens ekonomiska intressen i den andra staten samt i de förut omtalade skattelättnader, som den interna belgiska lagstiftningen medger för hithörande slag av inkomster, vilka förvärvats och beskattats utom Belgien. Härtill kommer, såsom även förut nämnts, att i Sverige men icke i Belgien aktiebolags vinst, när den utdelas, beskattas såväl hos bolaget som hos aktieägaren.

I avtalsförslaget har man enats om följande lösning.

Aktieutdelningar från dotterbolag till moderbolag underkastas en speciell reglering för nedannämnda fall.

A. Moderbolaget i den ena staten äger *minst 90 % av det inbetalda aktiekapitalet* i ett dotterbolag i den andra staten (artikel 8 § 4).

1) Å utdelning från ett dotterbolag i Sverige till dess moderbolag i Belgien får icke uttagas någon svensk kupongskatt. (Hos det mottagande moderbolaget i Belgien uttages enligt den belgiska lagstiftningen en till 12 % reducerad »taxe mobilière». Dotterbolagets inkomst beskattas i Sverige i vanlig ordning utan avdrag för utdelningen.)

2) Å utdelning från ett dotterbolag i Belgien till dess moderbolag i Sverige uttages belgisk skatt till högst så stort belopp, som motsvarar den belgiska »taxe professionnelle», som enligt den belgiska lagstiftningen skulle ha ytterligare påförts dotterbolaget, om sagda utdelning icke ägt rum. (Enligt den belgiska lagstiftningen beskattas ju ett aktiebolags inkomst endast till den del densamma icke utdelas till aktieägarna. I Sverige uttages å här ifrågasvarande utdelning icke någon skatt hos moderbolaget på grund av den bestämmelse, för vilken redogöres under B 2) nedan.)

Exempel å fall enligt 2):

Dotterbolagets vinst utgör.....	1 100 000	frances
Därav reserveras	100 000	»
Av återstoden	1 000 000	»
utdelas till svenskt moderbolag.....	950 000	»
utdelas till andra aktieägare	50 000	»

Å det icke utdelade beloppet 100 000 francs utgår »taxe professionnelle» med 25 % eller med 25 000 francs.

Därest jämväl utdelningen till det svenska moderbolaget å 950 000 francs reserverats, skulle enligt den belgiska lagstiftningen »taxe professionnelle» ha uttagits å ett sammanlagt belopp av 1 050 000 francs. Skatten härå utgör 336 250 francs enligt följande:

150 000 francs	×	25 %	=	37 500 francs
350 000	»	×	30 %	= 105 000 »
500 000	»	×	35 %	= 175 000 »
50 000	»	×	37,5 %	= 18 750 »
<u>1 050 000</u>	»			<u>336 250</u> »

Den skatt som enligt avtalsförslaget skall uttagas å utdelningen till det svenska moderbolaget utgör följaktligen 311 250 francs (336 250—25 000). Om denna bestämmelse icke funnits, skulle enligt den belgiska lagstiftningen å utdelningen ha uttagits dels krisskatt med 20 %, dels ock »taxe mobilière» med 30 % av utdelningen efter avdrag för krisskatten, d. v. s. en sammanlagd skatt av 44 % å utdelningen eller tillhopa 418 800 francs.

Därest skatteskanan för den belgiska »taxe professionnelle» skulle undergå en så väsentlig höjning, att den ytterligare skatt som framkommer vid beräkning enligt 2) ovan icke längre skulle understiga det sammanlagda beloppet av den »taxe mobilière» och den krisskatt, som enligt den belgiska lagstiftningen belöper å ifrågavarande inkomst, skall, på sätt framgår av artikel 8 § 4 sista stycket, överläggningar äga rum rörande erforderliga ändringar i vad avser behandlingen av här omhandlade aktieutdelningar. Så skall ock ske, därest den svenska statliga inkomstskatten å bolagsinkomst höjes med minst fem enheter.

Det bör observeras, att det för tillämpningen av bestämmelserna i artikel 8 § 4 (»90 %-fallen») förutsättes, att det utbetalande bolaget gör skriftlig framställning härom och förebringar all den utredning, som erfordras utöver uppgifterna i dess årliga allmänna självdeklaration. Framställningen måste göras innan någon gottskrivning eller utbetalning av aktieutdelning äger rum.

B. Moderbolaget i den ena staten äger *minst 50 % men icke 90 % av det inbetalda aktiekapitalet* i ett dotterbolag i den andra staten (artikel 8 § 5).

1) Å utdelning från ett dotterbolag i Sverige till dess moderbolag i Belgien uttages svensk kupongskatt med allenast 5 % (enligt den allmänna regeln i artikel 8 § 2 näst sista stycket) samt i Belgien en med fem enheter (f. n. från 12 till 7 %) reducerad »taxe mobilière».

2) Å utdelning från ett dotterbolag i Belgien till dess moderbolag i Sverige uttages i regel icke någon svensk skatt, enär utdelningen enligt avtalsförslaget skall vara undantagen från beskattning i Sverige i den utsträckning, som fallet skulle ha varit, därest båda bolagen hade haft sitt skatterättsliga hemvist i nämnda stat. (Enligt den belgiska lagstiftningen uttages

i vanlig ordning krisskatt och »taxe mobilière» med sammanlagt 44 %; med avseende härå hänvisas till vad jag tidigare anfört under A 2.)

För *aktieutdelning i andra fall* än de nu nämnda skall de allmänna reglerna enligt avtalet gälla (artikel 8 §§ 1—3). Detta innebär, att utdelningen i regel beskattas i den stat, där inkomsttagaren har sitt skatterättsliga hemvist, dock med förbehåll, innebärande rätt för vardera staten att uttaga den skatt, som enligt den egna statens lagstiftning avdrages vid källan, nämligen i Belgien krisskatten och »taxe mobilière» samt i Sverige kupongskatten. För Sveriges del omfattar förbehållet jämväl utskiftningskatten. Emellertid har, såsom framgår av artikel 8 § 2 näst sista stycket, den svenska kupongskatten begränsats till högst fem procent samt beloppet av ifrågavarande belgiska källskatter samt skattesatsen för den svenska utskiftningskatten bundits till vad som kan uttagas enligt den skattelagstiftning, som gäller i respektive stat vid tidpunkten för avtalets undertecknande. Även om här således kan kvarstå en viss dubbelbeskattning, har genom den nu nämnda anordningen för framtiden uppnåtts en relativ trygghet för aktieägare i endera staten, vilka uppbär utdelning från den andra staten.

Beträffande utdelning, som uppbäres av aktieägare i den ena staten från aktiebolag i den andra staten, innebär således de nu angivna allmänna reglerna följande.

Å utdelning från Sverige till Belgien uttages 5 % kupongskatt i den förra staten samt 12 % »taxe mobilière» i den senare staten.

Å utdelning från Belgien till Sverige uttages i den förra staten krisskatt och »taxe mobilière» med tillhoppa 44 % (jämför vad som förut sagts under A 2) samt i den senare staten i vanlig ordning statlig och kommunal inkomstskatt.

I fråga om *räntor* innebär de allmänna reglerna i artikel 8, att sådana räntor, vilka från Sverige utbetalas till skattskyldig med skatterättsligt hemvist i Belgien, blir föremål för beskattning allenast i den senare staten, för så vitt icke är fråga om ränta å kapital som investerats i fast driftställe i Sverige. I Sverige sker enligt intern svensk lagstiftning ingen beskattning. I det motsatta fallet, d. v. s. då ränta utbetalas från Belgien till skattskyldig i Sverige, underkastas räntan beskattning i båda staterna — utom då det gäller kapital som investerats i fast driftställe i Belgien — eftersom källskatt uttages i Belgien. Emellertid förutsätter avtalsförslaget, att, därest i Sverige efter avtalets undertecknande införes en källskatt å räntor, nya förhandlingar skall upptagas i syfte att undvika dubbelbeskattning av ifrågavarande inkomster (artikel 8 § 2 sista stycket).

Royalty skall enligt artikel 9 § 1 i princip beskattas endast i den stat, där betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist. Detta överensstämmer med vad som i regel gäller enligt tidigare avtal, där royalty är föremål för reglering. Undantag från huvudregeln har gjorts för de fall, att betalningsmottagaren har fast driftställe i utbetalningslandet *eller att* — i fall av beroendeställning mellan det företag som utbetalar och det företag som mottager royaltyn eller ock mellan båda dessa företag och ett eller flera andra

företag inom samma koncern — royaltyn överstiger det mottagande företags normala kostnader för de rättigheter, för vilka royaltyn utgår, jämte normal affärsvinst *eller att* royaltyn eljest överskrider vad som enligt vanligt handelsbruk m. m. anses vara skäligt (artikel 9 § 2).

Rätten att beskatta *styrelsearvoden* och liknande ersättningar har enligt artikel 10 i regel förbehållits den stat, där det utbetalande aktiebolaget har sitt skatterättsliga hemvist. Har ersättningen, i den mån den icke överstiger vad som plägar utgå i dylika fall, tilldelats styrelseledamot eller annan dylik befattningshavare på grund av stadigvarande verksamhet, som utövats vid fast driftställe i den andra staten, skall dock ersättningen beskattas allenast i denna andra stat, under förutsättning att kostnaden bestrides av det fasta driftstället. Anmärkas må, att man i Sverige endast i begränsad omfattning kan beskatta dylika arvoden, som tillfaller i utlandet bosatta styrelseledamöter, varför den rätt som i detta hänseende tillerkänts Sverige genom ifrågavarande avtalsbestämmelse ofta icke torde kunna utnyttjas.

I artikel 17 har intagits en allmän bestämmelse angående beskattningsrätten av innebörd, att, i den mån icke annorlunda stadgas i föregående artiklar, beskattning skall ske endast i den av de båda staterna, där den fysiska eller juridiska person, som uppbar inkomsten eller äger förmögenheten, har sitt skatterättsliga hemvist.

I artikel 18 § 1 återfinnes en i avtalen vanligen återkommande bestämmelse, som innebär rätt för vardera staten att *vid fastställande i den egna staten av progressiv skatt* för skattskyldiga, som har sitt skatterättsliga hemvist i den staten, tillämpa den skattesats, som skulle varit tillämplig, om även sådan inkomst eller förmögenhet, beträffande vilken beskattningsrätten enligt avtalet uteslutande förbehållits den andra staten, inräknats i den skattepliktiga inkomsten eller förmögenheten. Det förutsättes givetvis — såsom även utsåges i avtalet — att den del av den därvid beräknade skatten, som belöper å den inkomst eller förmögenhet, beträffande vilken beskattningsrätten sålunda förbehållits den andra staten, skall avräknas vid skattepåföringen. Emellertid har man föreskrivit en begränsning av det belopp, som skall avräknas, för det fall, att avtalet jämlikt artikel 2 § 2 kommer att gälla även extraordinära och tillfälliga skatter, tillkomna efter avtalets undertecknande. Det totala skattebelopp, som skall avräknas vid skattepåföringen i den egna staten, begränsas i sådant fall till högst beloppet av de skatter, som i den andra staten uttages å den inkomst och den förmögenhet, beträffande vilken beskattningsrätten jämlikt avtalet uteslutande förbehållits denna andra stat.

Exempel:

A. Huvudregeln:

Ett belgiskt bolag har en total inkomst av 5 000 000 francs, därav 1 000 000 francs uppbäres från fast driftställe i Sverige.

Den belgiska »taxe professionnelle» å totalinkomsten, 5 000 000 francs, vilken antages skola helt reserveras, beräknas till 1 817 500 francs. Härifrån skall dock i Belgien avräknas:

$$\frac{1\ 000\ 000}{5\ 000\ 000} \times 1\ 817\ 500 = 363\ 500 \text{ francs.}$$

Den skatt som återstår att påföra i Belgien uppgår till 1 454 000 francs (1 817 500 — 363 500).

B. Modifikationen:

Om i Belgien införes en tillfällig skatt, som utgår efter exempelvis en genomsnittlig skattesats av 30 % å ifrågavarande inkomst, skulle i det ovan nämnda exemplet den sammanlagda skatten å samma inkomst utgöra 3 317 500 francs (1 817 500 + 1 500 000). Enligt huvudregeln skulle dock härifrån avräknas en femtedel eller 663 500 francs (363 500 + 300 000). Om den svenska skatten å beloppet 1 000 000 francs antages uppgå till belopp, motsvarande 500 000 francs, skall emellertid enligt den i artikel 18 § 1 intagna modifikation av huvudregeln avdraget begränsas till nyssnämnda beloppet 500 000 francs, d. v. s. motsvarande det i Sverige uttagna skattebeloppet.

Utan hinder av nu berörda bestämmelser må för Belgiens vidkommande den personliga inkomstskatt, som beträffande personer, vilka icke är bosatta i Belgien men där har en bostad eller där utnyttjar någon anläggning, beräknas å ett minsta inkomstbelopp, motsvarande fem gånger hyresvärdet av ifrågavarande egendom (artikel 18 § 1 sista stycket).

I avtalsförslaget har i artikel 19 intagits bestämmelser om *ömsesidig handräckning*. Dessa bestämmelser innehåller i huvudsak följande. Skattemyndigheterna i de båda avtalslutande staterna skall tillhandahålla varandra alla upplysningar, som för dem är tillgängliga eller som de kan införskaffa och som är erforderliga för att tillämpa bestämmelserna i avtalet eller för att förhindra skattebedrägeri eller för att tillämpa sådana bestämmelser, som är givna för att förhindra obehörigt undgående av de skatter, som avses i avtalet. Skyldigheten att utbyta upplysningar skall icke avse sådana upplysningar, vilka på grund av sin beskaffenhet icke kan erhållas enligt dess egen skattelagstiftning eller enligt skattelagstiftningen i den andra staten eller upplysningar, vilkas tillhandahållande anses vara ägnat att röja någon tillverkningsmetod eller någon industri-, affärs- eller yrkeshemlighet eller ock att skada ett allmänt intresse. Vidare föreskrives i artikel 20, att de båda staterna skall lämna varandra biträde och handräckning för in-drivning av de skatter, som avses i avtalet, jämte förhöjningar, tillägg, räntor, kostnader och viten utan straffrättslig karaktär. På framställning av den ena av staterna skall den andra staten i enlighet med sina lagar och

författningar beträffande indrivning av egna skatter verkställa indrivning av sådana skattefordringar o. d. som är exigibla i den förra staten. Vid framställningen skall fogas handlingar, utvisande att de i densamma avsedda skattefordringarna enligt lagstiftningen i den stat, från vilken framställningen göres, där är exigibla. Därest en sådan framställning avser en medborgare eller en juridisk person i den stat, till vilken framställningen riktas, begränsas skyldigheten att verkställa indrivning till 1) sådana skatter, från vilka medborgaren eller den juridiska personen medgivits befrielse på grund av avtalet men beträffande vilka skatter sådan befrielse icke enligt avtalet bort äga rum samt 2) sådana skatter, för vilka en dylik medborgare häftar i den stat, som gjort framställningen, med avseende å en tidsperiod, under vilken han haft sitt hemvist i denna stat.

I artikel 21 i avtalsförslaget har föreskrivits, att skattemyndigheterna i de båda staterna kan gemensamt överenskomma om fastställande av sådana föreskrifter, som är erforderliga för tillämpningen av bestämmelserna i avtalet. I fall, då tillämpningen av vissa bestämmelser i avtalet föranleder svårigheter eller tvivelsmål, skall skattemyndigheterna i de båda staterna förhandla med varandra i syfte att tolka dessa bestämmelser i överensstämmelse med avtalets principer. Det utsäges även, att de kan överenskomma om att tillämpa de i avtalet föreskrivna bestämmelserna å fysiska eller juridiska personer, som har sitt skatterättsliga hemvist i en tredje stat men som i en av de båda avtalslutande staterna har ett fast driftställe, vilket uppbär vissa inkomster från den andra staten eller äger vissa tillgångar i denna andra stat.

I artikel 22 har intagits föreskrifter, innebärande, att avtalets bestämmelser icke inskränker de rättigheter och förmåner, som tillförsäkras de skattskyldiga enligt lagstiftningen i någon av de avtalslutande staterna i fråga om skatter, som avses i avtalet, samt att fysiska personer, vilka har sitt skatterättsliga hemvist i en av de båda staterna och vilka är skattskyldiga i den andra staten, vid påförandet därstädes av ifrågakvarande skatter skall äga åtnjuta samma befrielser, grundavdrag, andra avdrag och nedsättningar samt övriga förmåner som på grund av försörjningsplikt mot familj tillerkännes fysiska personer, vilka är medborgare i denna andra stat men vilka där icke har sitt skatterättsliga hemvist. Det kan i detta sammanhang påpekas, att i Belgien skattskyldiga personer erhåller familjeavdrag även om de icke är där bosatta. Med hänsyn till att i Sverige dylikt avdrag icke medges i utlandet bosatta personer innebär därför avtalsförslaget i denna del en förmån för Sverige. I anslutning till vad som sålunda föreskrivits om dylika befrielser o. s. v. har stadgats, att oberoende härav må — i enlighet med vederbörliga föreskrifter i skattelagstiftningen i envar av de båda staterna — uttagas de bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som utgår i Sverige, och det minimibelopp av skatten å inkomst av rörelse och tjänst, som i Belgien påföres vissa skattskyldiga; det sagda gäller

dock icke i fall, där fråga är om handelsagenter och handelsresande (artikel 22 § 2 andra stycket). Det må erinras om att för Sveriges vidkommande vad som tidigare gällt om utgörande av bevillningsavgift enligt 1908 års förordning numera upphört att gälla beträffande handelsresande (Svensk förf.saml. 1952 nr 360, som trätt i kraft den 1 januari 1953). Nyssnämnda för Belgiens vidkommande gjorda förbehåll åsyftar en bestämmelse i den belgiska skattelagstiftningen enligt vilken — såvida icke annorlunda överenskommits genom internationella avtal — »la taxe professionnelle» uttages med minst 600 francs (utan tillägg) såvitt angår representanter för utländska firmor, skeppare, gårdfarihandlare och andra, vilka utövar sitt yrke i Belgien men där har varken bo eller hemvist eller något bestämt driftställe (skatten uttages före verksamhetens utövande; därest intäkterna föranleder högre skatt än minimibeloppet, skall det överskjutande uttagas innan vederbörande lämnar landet, dock senast den 31 december).

Det föreslagna avtalet föreslås *träda i kraft* i och med att ratifikationshandlingarna utväxlats. I princip skall avtalet tillämpas redan vid innevarande års taxering. Sedan avtalet ratificerats skall det sålunda tillämpas

1) beträffande skatter, som uttages genom en slutgiltig källskatt, under förutsättning, att de inkomster, å vilka skatterna utgår, blivit tillgängliga för lyftning från och med den 1 januari 1953 och icke förfallit till betalning dessförinnan; i fråga om aktieutdelning, som faller under bestämmelserna i artikel 8 § 4 (»90 %-fallen») fordras dock för avtalets tillämpning, att utdelningen härflyter av vinst, som förvärvats under beskattningsperioder, vilka utlöper efter dagen för avtalets ikraftträdande;

2) beträffande andra inkomstskatter under förutsättning, att skatterna påförts för beskattningsperioder, vilka avslutats efter den 29 februari 1952 (d. v. s. i princip beskattningsåret 1952); dock att detta icke får föranleda till restitution av skatter uttagna genom avdrag vid källan (vare sig källskatten är endast preliminär eller definitiv);

3) beträffande svensk förmögenhetsskatt och kommunal fastighetsskatt, som påförts på grund av 1953 eller senare års taxering.

Avtalet skall enligt förslaget gälla utan tidsbegränsning. Envar av staterna skall äga rätt att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än under det femte året efter det år, under vilket avtalet ratificerats — hos den andra staten uppsäga avtalet. Liksom i fråga om avtalets tillämpning i samband med ikraftträdandet innehåller avtalsförslaget bestämmelser om avtalets tillämpning sista gången.

Slutligen förutsätter avtalsförslaget, att avtalet mellan Sverige och Belgien den 31 maj 1929 angående förhindrande av dubbelbeskattning av inkomster härrörande från rederirörelse icke skall tillämpas så länge som bestämmelserna i det nya avtalet är i kraft.

Departementschefen.

Med hänsyn särskilt till Sveriges industriella och kommersiella förbindelser med Belgien och de icke obetydliga svenska intressena därstädes måste det antagas vara av icke ringa betydelse att ett avtal med detta land till undvikande av dubbelbeskattning kommer till stånd. Ett avtal i enlighet med förslaget torde vara ägnat att i hög grad främja de ekonomiska förbindelserna mellan de båda länderna. Önskvärt hade måhända varit, att avtalsförslaget i vissa delar — såsom i fråga om aktieutdelning — hade kunnat utformas på ett tekniskt enklare sätt. Emellertid betingas de föreslagna bestämmelserna av att det belgiska skattesystemet avsevärt skiljer sig från det svenska systemet. Då genom avtalsförslaget reciprocitet i huvudsak torde vinnas och förslaget i övrigt synes tillfredsställande har jag ingen erinran mot detsamma. I vad avser handräkningsföreskrifterna torde avtalsförslaget vara ägnat att skänka effektivitet åt den beskattningsrätt, som vardera staten förbehållit sig. Enär avtalsförslaget således för Sveriges vidkommande måste anses fördelaktigt och detsamma därjämte innefattar garantier mot missbruk, tillstyrker jag, att avtalet av Sverige godkännes.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Karl-Ingmar Edstrand.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 mars 1953.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Ministern för utrikes ärendena anför.

Genom beslut förut denna dag har Kungl. Maj:t på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. I anledning härav hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del under förbehåll för ratifikation underteckna ifrågavarande avtal.

Vad ministern sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla.

Ur protokollet:
Gunnar Ljungdahl.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 april
1953.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMÄR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 27 mars 1953 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet av en lydelse svarande mot det förslag, Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har nämnda avtal den 1 april 1953 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 27 mars 1953 anfört i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar, vare sig de avser statliga eller kommunala skatter.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan, förordnar Hans Maj:t Konungen att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Sven Fischier.